

சினிமயம்

சைவநீதி

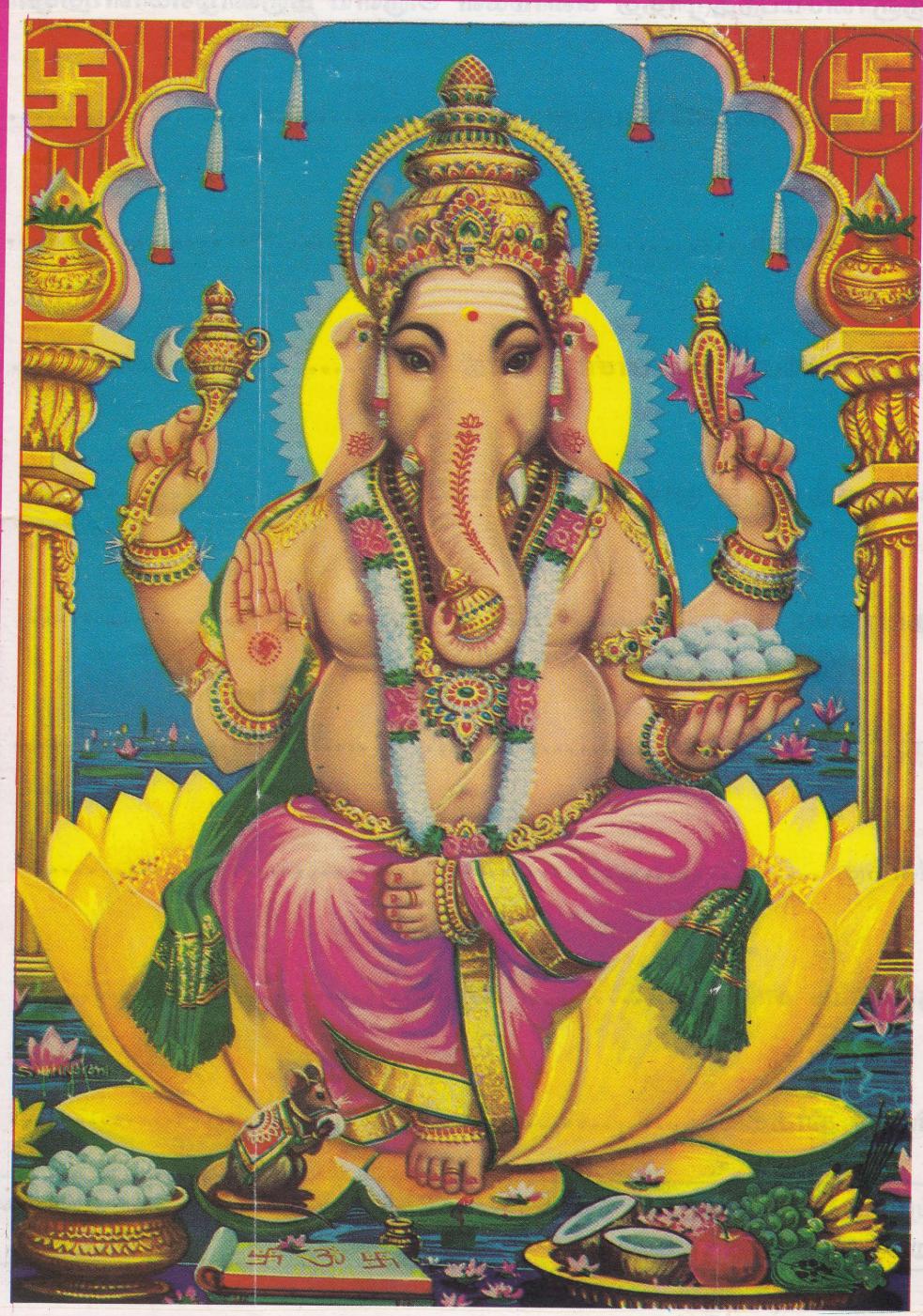
SAIVANEETHI

மலர் 8

தாரண - யூவனி

August - September 2004

கிடங் 5

விபாநுவோட்டக்கம்

பக்

1. திருஞானசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய திருவாழ்கொள்புத்தூர் 02	02
1. திருவாசகத்தில் அச்சப்பத்து	04
2. சைவபூஷணம்	08
3. பதியினைப்போற் பசு பாசம் அநாதி	12
4. சைவ சீத்தாந்த நூல்கள்	14
5. கேவாலயம்	20
6. சாதுக்கள் தரிசனம்	22
6. விளக்கு	25
7. குருலிங்க சங்கமம்	27
8. வியாதி தீர்த்தல்	28

சைவநீதி கிதழில் வெளிவரும் கட்டுரைகளீலுள்ள கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை மூச்சியர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர். - இதழ் நிர்வாகிகள்

—
சிவமயம்

“மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

சைவநீதி

மலர் 8 தாரண - ஆவணி சைவசமய வளர்ச்சி கருதி வெளிவரும் மாத இதழ் - 05

தொடக்குரை:

கலாஜூஷனீம், ஞானசிரோமணி, சைவப்புலவர்மணி, வித்துவான், திரு. வ. செல்லவையர்

மதியுரைரூர்:

சிவநீதி. கு. நகுலேஸ்வரக்குருக்கன்

திரு. D. M. கவரமிநாதன்

அறங்காவலர்,

ஸ்ரீ பொன்னம்பலவாணேஸ்வரர் தேவல்தானம்

திரு. அ. கந்தசாமி

Chairman U.P.S.

திரு. கு. மகாலிங்கம்

பதிப்பாசிரியர்:

திரு. வே. திருநீலகண்டன்
லக்ஷ்மி அச்சகம்

விநியோகம்:

திரு. க. சீனிவரசகம்

ஓய்வுபெற்ற கோட்டக் கல்வி அதிகாரி

நிர்வாக மூசிரியர்:

திரு. செ. நவநீதகுமரர்

30, ரம்யா ஞோட், கொழும்பு-04.

தொடர்புக்கு: 7.30 p.m. to 7.30 a.m.

தொலைபேசி: 2580458

மன்றஸ் நல்ல வண்ணம் வாழ்லாம்

முன்செய்த நல்வினைப் பயனாக மானிடப் பிழவி எடுத்துள்ளோம். மனித்தப்பிழவியிலும், சிறப்பாகச் சிவவனை வணங்கும் சைவசமயத்திற் பிறந்துள்ளதும் புண்ணிய வசத்தாலாகும். அங்ஙனம் கிடைத்த நற்பேறுக்காக நாம் கடவுளை வணங்கி நன் நெறியில் ஒழுகுதல் வேண்டும். பொய், களவு, குது அகற்றி நன்முயற்சியோடு வாழுதலே நல்லவண்ணம் வாழ்தலாகும்.

நல்வாழ்விற்கு மனம் பிரதானமானது. “போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து” எதிலும் ஓர் அளவு வேண்டும். அளவுக்கு மிஞ்சிய நினைப்பே பேராசையாகும். பேராசை நம்மைக் கெடுத்து விடும். பேராசையை நாம் ஒழிக்க வேண்டும். மனம் போல வாழ்வு என்பதனையும் இங்கு நினைவுக்கர வேண்டும்.

வாழ்வும், தாழ்வும் எங்களில்தான் இருக்கிறது. எங்கள் செயற்பாட்டின் பிழையே தாழ்வு. இது தீராத துன்பத்தைத் தரும். எங்கள் செயற்பாட்டுத் திறனே எங்களுக்கு நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துத் தருகின்றது. நாம் வாழ்ந்தால் போதும் என்று நினைப்பது தவறு பிறரும் வாழ்வதோடு நாடும் நலம் பெற்றுச் சிறக்க வேண்டும்.

ஏழு நிலை மாடியில் மனைவி மக்களுடன் கூடிச் செல்வந்தராய் வாழ்தல் நல்ல வண்ணம் வாழ்தல் எனக் கருதக்கூடாது. சிறு குடிசையாயினும் மாண்புடைய மனைவியுடன், பண்பான மக்களும் பெற்று அன்புடன் வாழ்வதே சிறந்த வாழ்க்கை. இதில் அன்பு, பண்பு, ஆதரவு பொலிகிறது. ஒப்புடன் முகமலர்ந்து உபசரித்து உண்மை பேசி உப்பிலாக் கூழ் இட்டாலும் உண்பது அமிர்தமாகும். இது உள்ளத்தில் கள்ளமில்லா வாழ்க்கை. பண்பான வாழ்க்கையே சிறந்தது.

—
சிவமயம்

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு
தஞ்சாவாசம்பந்தமுர்த்தி சுவாமிகள்
முதலாந்திருமுறை - திருவாழ்கொள்புத்தூர்

திருச்சிற்றம்பலம்
பொடியடை மார்பினர் போர்விடையேறிப்
பூதக ணம் புடைசூழக்
கொடியடை யூர்திரிந் தையங்
கொண்டு பலபல கூறி
வடிவுடை வாணெடுங் கண்ணுமை பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
கடிகமழ் மாமல ரிடடுக்
கறைமிடற்றானடி காண்போம்.

1

அரைகெழு கோவண வாடையின் மேலோர்
ஆடர வம்மசைத் தையம்
புரைகெழு வெண்டலை யேந்திப்
போர்விடை யேறிப் புகழ்
வரைகெழு மங்கைய தாக்மோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்
விரைகமழ் மாமலர் தூவி
விரியடையானடி சேர்வோம்.

2

பூணெடு நாக மசைத்தன லாடிப்
புன்றலை அங்கையி லேந்தி
ஊணிடு பிச்சைழை ரையம்
உண்டியென் றுபல கூறி
வாணெடுங் கண்ணுமை மங்கையோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தாணெடு மாமல ரிடடுத்
தலைவன தாள்ளிழல் சார்வோம்.

3

தாரிடு கொன்றையோர் வெண்மதி கங்கை
தாழ்ச்சைட மேலவை சூடி
ஊரிடு பிச்சைகொள் செல்வம்
உண்டியென்றுபல கூறி
வாரிடு மென்முலை மாதொரு பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்க்
காரிடு மாமலர் தூவிக்
கறைமிடற் றானடி காண்போம்.

4

கனமலர்க் கொன்றை யலங்க லிலங்கக்
காதிலோர் வெண்குழை யோடு
புனமலர் மாலை புனைந்தூர்
புகுதியென் றேபல கூறி
வனமுலை மாமலை மங்கையோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்
இனமல ரேய்ந்தன தூவி
எம்பெரு மானடி சேர்வோம்.

5

அனைவளர் நாகம சைத்தன ஸாடு
அலர்மிசை அந்தனன் உச்சிக்
களைதலை யிற்பலி கொள்ளங்
கருத்தனே கள்வனே யென்னா
வளையொலி முன்கைம டந்தையோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தளையவிழ் மாமலர் தூவித்
தலைவன தாளினை சார்வோம்.

6

அடர்செவி வேழத்தின் ஈருரி போர்த்து
அழித்தலை யங்கையி லேந்தி
உடலிடு பிச்சையோ டையம்
உண்டியென்றுபல கூறி
மடனெடு மாமலர்க் கண்ணியோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமல ராயின தூவித்
தலைவன தாள்ளிழல் சார்வோம்.

7

உயர்வரை யொல்க உடுத்தவ ரக்கன்
ஒளிர்கட கக்கை யடர்த்து
அயலிடு பிச்சையோ டையம்
ஆர்தலை யென்றுடி போற்றி
வயல்விரி நீல நெடுங்கணி பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சயவிரி மாமலர் தூவித்
தாழ்சடை யானடி சார்வோம்.

8

கரிவயன் நான்முகன் கைதொழு தேத்தக்
காணலுஞ் சாரலு மாகா
ளியுரு வாகியூ ரையம்
இடுபலி யுண்ணியென் றேத்தி
வரியர வல்குல் மடந்தையோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்
விரிமல ராயின தூவி
விகிரதன சேவடி சேர்வோம்.

9

குண்டம ணர்துவர்க் கூறைகண் மெய்யிழ்
கொள்கையி னார்புறங் கூற
வெண்டலை யிற்பலி கொண்டல்
விரும்பினை யென்று விளம்பி
வண்டமர் பூங்குழல் மங்கையோர் பாக
மாயவன் வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தொண்டர்கண் மாமலர் தூவத்
தோன்றுநின் றானடி சேர்வோம்.

10

கல்லுயர் மாக்கடல் நின்றுமு மூங்குங்
கரைபொரு காழிய மூதூர்
நல்லுயர் நான்மறை நாவின்
நற்றுமிழ் ஞானசம்பந்தன்
வல்லுயர் சூலமும் வெண்மழு வாஞும்
வல்லவன் வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சொல்லிய பாடல்கள் வல்லார்
துயர்கெடு தலலெளி தாமே.
திருச்சிந்றும்பலம்.

11

திருவாசகத்தலை அச்சப்பத்து

முருகவே பரமநாதன்

பெண்மைக் கணிகலம் அச்சம். மெய்ப்பாடு களில் ஒன்று அச்சம். பயத்தில் இருந்துதான் பக்தி அரும்பியது. நவரசபாவங்களில் பயமும் அடங்கும். அச்சம் ஒரு குணப் பண்டு. பயம், அச்சம், கிலி, பீதி ஒரு பொருளான. இ.து ஒரு இயல்பு ஊக்கம். இவ்வச்சம் எல்லா உயிரினங்கள்க்கும் பொது மனிதத்துக்குச் சிறப்பு. இதனால் மெய்விதிர்ப்பு, உள்ளடுக்கம், உயிர்த்தளர்ச்சி, திகில் ஏற்படும். திடசித்தம் படைத்தவர்களையும் இதுதாக்கும். பெரிய உயிரினங்களைக் கண்டு சிற்றுயிர்கள் நடுங்குகின்றன. எதிர்பாராத சம்பவம் மனதை அதிர்ச்செய்கிறது. பாம்பைக் கண்டாற் படையும் நடுங்கும். முதலாளியைக் கண்டு தொழிலாளி அஞ்சகிறான். கொடிய பெரிய விலங்கினங்கள்க்கு சின்ன மிருகங்கள் பயம். மனிதனும் அப்படியே திடசித்தமானோர் எதற்கும் மசியமாட்டார்கள். உள்ளத்தில் உறுதி வேண்டும் என்றார் பாரதி. மனைவி கணவனுக்கும், பிள்ளைகள் பெற்றோர்க்கும் மாணவன் ஆசிரியர்க்கும், இளையோர் முதியோர்க்கும் பயப்படுவர். இது ஒரு சமுதாய நியதி, ஒழுங்கு, ஒழுக்கம், கட்டுப்பாடு, நாளாந்தவாழ்வியல் நெறி. இந்தப் பயம் சில இடங்களிலே தேவை. சிலவேளைகளில் வேண்டியதில்லை. மனச்சாட்சி, நீதி, சட்டம், தர்மம் இவற்றுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும். செவ்வியசமுதாயத்துக்கு நந்பண்புகள் இன்றியமையாதன. நாம் என்னிடத் துணியாமற் சில செயற்பாடுகளிலே ஈடுபட்டு கெடுதி வரும் போது பயமடைகிறோம். தீய செயல்களாற்பிறர்க்குத் தீமை விளைவதால் அவற்றைத் தவிர் என்கிறார் வள்ளுவர்.

‘தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை

தீயினும் அஞ்சப் படும்’ திருக்குறள் 202 ஆக நல்லோர் இனக்கம் உயர்வு தரும். தீயோர் சேர்க்கை அவமானமும், துண்பமும் அளிக்கும். எனவே நல்லவற்றைச் செய்யயாரும் பயப்பட வேண்டியதில்லை.

கடந்த சகாப்தத்தில் வாழ்ந்தவர் பாரதியார். நம், சமுதாய, இன், சமய பெலவீனங்கட்கு அச்சமே அடிப்படை என்பது அவர்களது கருத்து. சிறப்பாகப் பேய் பிசாக, பெல்லி குனியம், சிறுதெயவைணக்கம், மூட நம்பிக்கைகள், செய்வினை, கட்டு, இவை போன்ற மூடக் கொள்கைகளை சாடியுள்ளார். இன்றும் நூல் கட்டல், தாயத்துப் போடல், சாந்தி செய்தல் போன்ற சடங்குகள் தொடர்கின்றன. தமிழினத்தின் வீழ்ச்சிக்கு அச்சமே அடிப்படை. ஆகவே, தனது புதிய ஆத்திருத்தையே அச்சந்தவிர் என்று துவங்குகிறார். பல இடங்களிற், பல்வேறு பார்வையில் இந்தப் பயத்தை வேரோடு கெல்லி எறியமுயன்றிருக்கிறார் பாரதி.

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதீல்லையே

உச்சி மீது வானிடிந்து வீழுகள்ற போதிலும் அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பதீல்லையே

அச்சமென்பதீல்லையே

பண்டாரப் பாட்டு

நெஞ்சு பொறுக்கு தல்லையே - இந்தநிலை கெட்ட மனிதரை நினைந்து விட்டால் கொஞ்சமோ பிரவினை கள் - ஒரு கோடின் நூல் அது பெற்றா மோ? ஜந்துதலைப் பாம்பென் பான் - அப்பன்

ஓர்ந்துகண் ணோடாது கிறையுரிந்து யார்மாட்டும்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை

541

தன் குடிகள் செய்த குற்றங்களை ஆராய்ந்து, எவ்விடத்தும் கண்ணோட்டம் செய்யாமல், நடுநிலை பொருந்தி, அக்குற்றங்களுக்கு உரிய தண்டனைகளை அறநாலறிஞரோடு பொருந்தத் தீர்மானித்து, அவைகளை நிறைவேற்றுவதே செங்கோல் முறையாம்.

ஸ்ருதிகளை யென்றுமகன் சொல்லிவிட்டால்
நெஞ்சு பிரிந்திடுவார் - பின்பு
நெடுநாள் கிருவரும் பகைத்திருப் பார்

பாரதஜனங்களின் தற்கால நிலைமை 4
அஞ்சாமை வளர்க்கப்பட வேண்டும். இக்
கருத்தை ஆய்ந்த வள்ளுவர் பல குறட்
பாக்க்களை வெளியிட்டுள்ளார். ஒருகுறள் இது.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவ
தஞ்சல் அறிவார் தொழில்

குறள் 428

அஞ்சத் தக்கதைக் கண்டு அஞ்சாதிருப்பது
அறியாமையாகும். அஞ்சத்தக்கதைக் கண்டு
அஞ்சுவதே அறிவுடைமையாளரின் தொழிலா
கும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இதுவரை கண்ட உண்மைகளை அடிப்படை
யாகக்கொண்டு மாணிக்கவாசகரின் அச்சப்படத்
தைப் பற்றிச் சிந்திப்போம். திருவாசகத்தில்
வரும் ஜம்பத்தொரு பதிகங்களில் அச்சப்படத்து
தனித்துவமானது மட்டுமன்றி மற்றுப் பதிகங்
களோடு சேர்ந்து செறியவும் இல்லை. உருக்கம்
நிறைந்த பாக்களாயுமில்லை. ஆனால் ஏதோ
ஒன்றை வெளிப்படுத்த முயல்கிறது. மணி
மொழியாரின் ஆழந்த சிந்தனையே அப்பத்தில்
உயிரோட்டமாய்த் திகழக்காணலாம். படிப்போர்
மேலோட்டமாய்ப் பாடாமல் அதிலே ஆழங்
காங்படவேண்டும்.

காலாகாலமாய்த் திருமுறைகளிற் திருவாச
கத்தை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்துப் பாராயணம்
பண்ண ஏதோ காரணம் இருக்கிறது. அதுவே
மற்ற எத்தோத்திரங்கட்கும் அமையாத கனிவு
- உருக்கம் இறையுணர்வு - இறையினைப்படு,
தம்மையறியாத ஒரு ஈர்ப்பு. ஏனைய பதிகங்
கட்குத் தொடர்பில்லாமல் சைவப்பெருங்குடி
மக்கள் எப்படிச் சமயிகளாய் வாழ வேண்டும்.
சிவனையே முழுமுதற் பொருளாகக் கொள்ள
வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் பாடல்கள்
தோறும் இழையோடுகின்றது. இவ்வடி நாதத்
தில் ஏனைய புறச்சமயங்களுட் புகாமலும்,

சிவனையே முதன்மைத் தெய்வமாக வழிபாடி
யற்றுபவர்களே உண்மைச் சமயிகள் என்ற
யதார்த்தத்தைப் பலவற்றாலும் நிறுவிய
சுவாமிகள் போலிச் சமயிகளைப் பார்த்து
மனம் நொந்து போனார். இந்த நிலைப்பாட்டில்
எழுந்ததே இப்பத்து. கொடியவற்றுட் கொடிய
வற்றுக்கே அஞ்சேன் எனக் கூறி சமய வழி
நிற்காதவர்களைக் கண்டு அச்சம் கொள்கிறார்
சுவாமிகள். சைவப்பழங்களாய் வாழ்ந்த
பெற்றோர், பாட்டன், பீட்டன் காட்டிய வழியை
விட்டு வெகுதாரம் நழுவிவிட்டோம் என்பதைச்
சிந்தக்க வைக்கிறார் வாதவூரீசன். ஆனாடை
யடிகளின் ஆழ்மனப்போக்கை திருவாசக
மென்னும் தெளிந்த நீரோடை பளிங்குபோற்
காட்டுகிறது. திருச்சதகத்திலே சுவாமிகளின்
சுயமான பயம் புலப்படுகிறது.

விச்சக்கேடு பொய்க் காகா

தென்றாஸ் கென்னன வைத்தாய்

இச்சைக்கு ஆனார் எல்லாரும்

வந்து உன்தாள் சேர்ந்தார்

அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு

கிண்றேன் ஆருரம்

பிச்சைத் தேவா என்நான்

செய்கேன் பேசாயே

திருச்சதகம் 81

ஆருரெம் பிச்சைத்தேவா - திருவாரூரிலே
பிச்சாடனாய் எழுந்தருளியிருக்கும் தியாகராசப்
பெருமானே! பொய்க்கு விச்சக்கேடு ஆகாது
என்று இங்கு எனை வைத்தாய். மாயையாகிய
பிரபஞ்சத்துக்கு வித்தாக இருக்கிற எனது
அஞ்ஞானம் அழிந்து போகாமல், இருக்கும்படி
என்னை வைத்திருக்கிறாய், இச்சைக்கு ஆனார்
எல்லோரும் நின் திருவருஞ்குப் பாத்திர
மானார் எல்லோரும் வந்து உன்தாள் சேர்ந்தார். உன் திருவடிகளிற் கலந்தார்கள், அச்சத்
தால் ஆழ்ந்திடுகின்றேன். இப்புவிவாழ்வு
வேண்டாமென்ற பயத்தில் ஆழந்திருக்
கின்றேன். நான் என் செய்கேன் - நான் என்

To examine into the crimes which may be committed, to show no favour to any one, to desire to act with impartiality towards all, and to inflict such punishments as may be wisely resolved on, this is rectitude.

செய்வேன் கிருபை கூந்து சொல்லியருள் வீரகளாக.

பிறவியென்பதற்குரிய வித்து இல்லாமற் போகக் கூடாதென்பதற்காக என்னை வைத் திருக்கிறாய். இதனாலே யான் பெரிதும் அச்சப் படுகிறேன் என்கிறார் வாதவூர். இறைவனே தன்னை அச்சந்தீர்த்து ஆட்கொண்டானெனப் பேசிய சுவாமிகள் - சைவசமுதாயக் குறைபாடு களைக் கண்டு வியாகலப்பட்டு எழுந்ததே அச்சப்பத்து. அமாத்தியப் பிராமணகுலச் செம்மலான செழுமறை முனிவர் தன் நிலையை ஏற்கெனவே வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

விச்சைதான் திதுவாப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடியனாக்க
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அழுதம் ஊரி
அகம் நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்புகூர
அச்சள் மூன் பெண்ணலூ காச மாகி
ஊரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மல்புரையும் மேனி யெங்கள்
சீவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர்கோவே.

திருச்சதகம் 29

இவ்வண்ணம் இறைவனால் அச்சந்தீர்த்தாட் கொள்ளப்பட்ட கவிப்பெருமான் முப்பத்தைந் தாம் பதிகத்திலே அச்சம்படத் தகுதியான காரணம் ஏதோ ஏற்பட்டிருக்கலாம். இப்பதி கத்தை நிதானத்துடன் புத்திபூர்வமாக, ஆற் அமர, ஒரிடத்தில் இருந்து அமைதியாகப் படித்தால் வாதவுரடிகளின் திருவுள்ளக்கிடக்கை வெளிப்படும். ஆண்டாண்டாகத் திருவாசகத்தை முற்றோதும் பழவடியார்களின் முற்றோதலின் பயன் தானே வந்து கைகூடும்.

ஒவ்வொரு வாசகங்களினதும் முன் இரு அடிகளிலும் தன் அஞ்சாமையைக் கூறி - பிறபகுதியில் என்னென்ன சம்பவங்கட்கெல்லாம் தான் பயப்படுகிறேன் என்பதைப் பல்வியமாகப் பாடியிருக்கிறார் சுவாமிகள். உண்மையிலே பயப்படவேண்டியவனவற்றிற்கு

அஞ்சாமல் சைவசமயிகளின் தவறான நடை முறைகளைக் கண்டு பெரிதும் வெதும்புகிறார் மாணிக்கர். கோயில் தான் சமயம் என்ற போக்கும், புறமத ஆதரவும், சிவனையே துறந்து பிற தெய்வ வழிபாடு மேற்கொள்ளும் இன்றைய ஈழவர் நிலையும் கண்டு கடவுளே பயப்படுகிறார்.

புற்றில் வதியும் பாம்புக்கும் பயப்படேன், பொய்மையாளரின் மெய்மைக்கும் பயம் கொள்ளேன்; உலகியல் ஆசைக்கும் அஞ்சேன் நான் செய்த வினைகட்கும் வெருவேன், கொலை செய்யும் வேற்படைக்கும் அஞ்சேன், வேற்கண்ணார் கடைக்கண்பார்வைக்கும் பயம் கொள்ளேன், கொஞ்சமொழிப் பெண்களின் இதமான வார்த்தைக்கும் புன்மறுவலுக்கும் பயப்படேன். பொல்லாத நோய்கட்கும் மசியேன், பிறப்பும் இறப்பும் என்னைத் தொடர்ந்தாலும் கொடிய நெருப்புச் சுட்டாலும், மலை நிலைகுலைந்தாலும், வானம் முழங்கி னாலும், மதங்கொண்ட யானைக்கும், சிங்கம் புவிக்கும், மன்னரின் தொடர்புக்கும், யமனது சீற்றுத்துக்கும் நான் பயப்படமாட்டேன். ஆனால், நம்மவர் நிலைகண்டு பெரிதும் அச்சம் கொள்கிறேன் எனப் பெருந்துறைப் பிள்ளை பேசியுள்ளார்.

நெருப்போடு பழகுவதில் எவ்வளவு கவனம் வேண்டுமோ அரசரோடு தொடர்பு கொள்வதி லும் அவதானம் வேண்டும். சிவசின்னங்களை மதிப்பது சிவனை மதிப்பதாகும். எனவே திருநீறு, அக்கமாலை என்பவற்றை உதாசீனம் செய்வது உண்மைச் சமயியின் செயலன்று. திருநீறு சிவசின்னங்களிலொன்று அதைச் சுந்தர நீறைப் பேசுகிறார் மணி மொழியார். மூவர் தந்த திருநீற்றுப் பதிகம் உயர்ந்தவை. திருநீற்றறைப் பூசினால் சிங்காரமான வாழ்வு சித்திக்கும் என்கிறார் திருமூலர். நீறில்லா நெற்றி பாழ் என்பது அவ்வை வாக்கு மணிவாசகரும்.

வான்நோக்கி வாழும் உலகல்லாம் மன்னவன்

கோல்நோக்கி வாழும் குடி

உலகத்தில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம் மழையை எதிர்பார்த்து வாழும் குடிகள் எல்லாரும் அரசனது செங்கோலை எதிர்பார்த்து வாழ்வர்.

பேசிற்றான் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே என்றென்றே பேசிப்பேசிப்
புசிற்றாம் திருநீரே நிறையப்புசீ
போற்றி யெம்பெருமானே யென்று பின்னா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே - என்று பாடியுள்ளார்.

திருச்சதகம் 4

இறைவன் திருநாமத்தை, அவன் பெரும் புகழைப் பேசுவதால் நாம் உயர்வு அடைகிறோம். அஃதே போலத் திருநீற்றை நிறையப் பூசு என்கிறார் வாதவூர். இன்றோ திருநீற்றியை வெட்கப்படுகிறார்கள். பூசிய திருநீற்றை வெளியே போம்போது அழித்து விடுகிறார்கள். மாணிக்க வாசகரின் காலத்தி லும் திருநீற்றியாதவரைக் கண்டு அஞ்சினார். அச்சப்பத்தில் வரும் ஜந்தாம் ஒன்பதாம் பாடல்கள் இவ்வண்மையை வெளிப்படுத்து கின்றன.

தூணி நிலா அணியினான் தன்
தொழும்பரோடு அழுந்தி அம்மால்
திணி நிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி
பரவி வெண்ணீறு
அணைக்லா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம்
அஞ்சு மாறே.

அச்சப்பத்து 5

திருநீற்றை நெற்றியிலே பரவப் பூசாதவரைக் கண்டு அஞ்சிய வாதவூரடிகள் திரிபுண்டரமாகப் பூசாதவர்களைக் கண்டும் பயப்படுகின்றேன் எனப் பாடியுள்ளார்.

நஞ்சமே யமுதமாக்கு
நம்பிரான் எம் பிரானாய்ச்
செஞ்சவே யாண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டா
தஞ்சவா ரவரைக் கண்டா
வம்மநா மஞ்சு மாறே.

அச்சப்பத்து 9

பிஞ்சு - மேகம், உருமும் - இடிமுழக்கமும், செஞ்சவே - மிகச்செம்மையாக, திருமுண்டம் - திரிபுண்டரம், நெற்றி சிவன் தொடர்பான செயல்களைச் செய்ய வெட்கப்படுபவர்கள். ஆத்ம சாதனை செய்யத்தகுதி இல்லாதவர்கள் என்ற உண்மையை செவசமயத்தவர் மனதிற் பதிக்க வேண்டும். திருவிசைப்பாவிலே திருநீற்றாதவர் திருமேனியைத் தீண்டமாட்டேன் என ஒரு தலைவி பேசுகின்றாள்.

திருநீற்றாடுருத் தீண்டேன் என்னும்
திருநீறு மெய்த்திரு முண்டந் தீட்டிப்
பெருநீல கண்டன் திறங்கொண் (ஞ) கிவள்
பிதற்றப் பெருந்திரு வேதிரியும்
வருநீர் அருவி மகேந்திரம் பொன்
மலையில் மலைமக ஞக்கருஞம்
குருநீ என்னும் குணக்குன்றே என்னும்
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

திருவிசைப்பா 10/32

கருத்து : என்மகள் விளங்குகின்ற தில்லையம் பலக் கூத்தனைக் குறித்துத் ‘திருநீற்றினை அணியாத உருவினைத் தொடேன்’ என்றும், திருநீற்றை உடம்பிலும் நெற்றியிலும் பூசிப், பெருமைபொருந்திய, நீலகண்டத்தை உடைய, சிவனின் புகழைத் தன்நிலை இழந்து பலமுறை கூறிக் கொண்டும் பெரிய தெருக்களின் வழியே திரிந்து கொண்டும் அவள் இருப்பாள். இறங்கி ஓடி வருகின்ற நீர் அருவிகளையுடைய மகேந்திரம் என்னும் அழகிய பொன் மலையிடத்து மலைமகளாகிய, உமாதேவியாருக்குச் சிவாகமப் பொருளை அருள் புரிந்த குருநீ! என்றும், குணக்குன்றே என்றும் கூறுவாள். (இத்திருப் பதிகம் தில்லைக் கூத்தனைக் காதலித்துத் தன்நிலை தளர்ந்த ஒரு பெண்ணினது நிலையைப் பார்த்து வளர்ப்புத்தாய் தன் மகளின் செய்கைகளைக் கூறும் பாணியில் அமைந்தது).

(மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்)

When there is rain, the world enjoys prosperity; and when the king rules justly, his subjects prosper.

542

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

சைவபூஷணம் தமிழ் விளக்கம்

ஒன்பது, எட்டு, ஏழு, ஆறு, ஐந்து என்னும் இந்த எண்களுள் யாதானும் ஓர் எண்ணுள்ள கைமுழுத்தையுடைய இடத்தில் பன்றிரண்டு அல்லது பதினாறுகால்கள் அமைத்து எண்பத்தொரு பதங்களாகச் செய்யவேண்டும். நடுவில் முழுமூன்று பதமாக ஒன்பது பதங்களிருக்கவேண்டும். அந்தப் பதங்களில் வேதிகைகளை அமைத்து பக்கங்களில் இருக்கும் மூன்றுபதங்களின் மத்தியில் ஒன்பது அல்லது ஐந்து குண்டங்களையுடையதாய் அம்மண்டப மிருக்கவேண்டும்.

மண்டபசத்தி பதினெட்டு வகைப்படும். அவை வருமாறு:- நிரோக்ஷணம், புரோக்ஷணம், தாடனம், அப்பியுக்ஷணம், கனனம், உத்தாரணம், பூரணம், சமீகரணம், சேசனம், குட்டனம், சம்மார்ஜனம், சமாலேபனம், நிவிர்த்தி முதலிய கலைகளை அருச்சித்தல், சூத்திரவேஷ்டனம், அர்ச்சனம், ரேகா சதுஷ்டயகரணம், வச்சிர்கரணம், பொரிமுதலிய திரவியங்களை இரைத்தல் என இவ்வாறு மண்டபசத்தி பதினெட்டுவகையுங் கண்டுகொள்க. பொரிமுதலியவற்றை இரைத்தலைநீக்கி சதுஷ்பதார்ப்பணங் சேர்த்து குண்டசத்தி பதினெட்டு வகைப்படும்.

இருபத்தேழு கலசங்களில் பூசிக்கப்படும் தேவதைகள் இருபத்தேழுபெயர் ஆகும். அவை வருமாறு:- நந்தி, சாந்திகலை, மகாகாளம், இந்திரன், சூரியன், அக்கினி, பிருங்கீ, வித்தியாகலை, விநாயகர், யமன், வாஸ்துபிரமன், நிருதி, விட்டுனே, ரிஷைப், நிவிருத்திகலை, ஸ்கந்தர், வருணன், மகாலெகஷ்மி, வாயு, விநாயகன், தேவி, பிரதிட்டாகலை, சண்டேகவரன், சூபேரன், சப்தகரு, சஶானன், பிரமன் ஆக இவ்வாறு கிழக்குமுதல் பிரதக்ஷிணமாக இருபத்தேழு கலசங்களில் பூசிக்கப்படும் இருபத்தேழு தேவதைகளும் அறிந்துகொள்க.

குரியழை, தோரணபூஜை, துவாரபூஜை, எட்டுக் கொடிகளின் பூஜை, எட்டு யானையின் பூஜை, அஷ்டமங்கல பூஜை வேதிகையின் சமீபத்தில் இருத்தல். தனது கையை சிவனது கையாகச் செய்து கொள்ளல், பஞ்சகவ்வியங் செய்தல், மண்டபசத்தி செய்தல், வாஸ்துபிரமதூஜை, மகாலெகஷ்மி பூஜை, திக்குப்பாலர்களின் பூஜை, தசாயுதபூஜை, ஸ்திராசனம், கும்பவர்த்தனி பூஜை, கணேஸ்வர பூஜை, சப்தகருபூஜை, இஷ்டலிங்கபூஜை, மண்டலேஸ்வரபூஜை, அக்கினிகாரியாரம்பம் என இவ்வாறு முறையே ஒன்றங்பின் ஒன்றாய்ச் செய்வது மண்டபபூஜாக்கிரமமென்றறிந்து கொள்க.

சிவதீக்ஷாமண்டபத்திற்குத் தோரணங்கள் நான்கு. அவை வருமாறு:- கிழக்குவாசலுக்கு ஆலந்தோரணம். தெற்கு வாசலுக்கு அத்தித்தோரணம், மேற்குவாசலுக்கு அரசதோரணம், வடக்கு வாசலுக்கு இச்சில்தோரணம். இவ்வாறு நான்கு தோரணமுங் கண்டு கொள்க. இந்தத்தோரணங்களுக்கு அகலமும் நீளமும் அந்தந்த வாசலின் அகல நீளங்களையொத்திருக்க வேண்டும். தோரணத்தின் மேல் செய்யப்படும் ஒன்பது குலத்தின் நீளமும் கனமும் வருமாறு:- ஏழங்குல நீளமும் பெருவிரல் கனமுமாயும் மூன்று பலகைகளாற் செய்யப்பட்டதாயும் குறுக்கே கனமாகவும் இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு அம்சமான் ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அந்தணர் நாற்கும் அறத்திற்கும் கூதியாய்

நின்றது மன்னவன் கோல்

543

அந்தணர் இயற்றிய பலவகை நால்களுக்கும், மக்களின் அறவொழுக்கத்திற்கும் அடிப்படையாய் இருப்பது அரசனின் சொங்கோலே.

தீக்ஷாமண்டபத்திற்கு அஷ்டமங்கலப்பலகை சுவர்ணத்தினாலும், வெள்ளியினாலும் செம்பினாலும் செய்யலாம் அல்லது மரத்தினாற் செய்யலாம். அந்தப் பலகையினுடைய நீளம் பதினாறங்குலமிருக்க வேண்டும். பலகையினுடைய அகலம் எட்டங்குலமும், கனம் இரண்டு அங்குலமுமாக இருத்தல் வேண்டும். இந்த அளவில் எட்டுப் பலகை செய்துகொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு காரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இதுவன்றிப் பதினொரு அங்குலமுதல் பத்தொன்பது அங்குலம் வரை நீளமும் நீளத்திற் பாதி அகலமும் இரண்டு பெருவிரல் அளவான கனமுமாக இருக்கலாமென்று காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பலகையின் நீளத்தை மூன்று பங்காக்கி, கீழாயுள்ள ஒரு பங்கில் எட்டுப்பலகைகளிலும் பீடம் யெழுதவேண்டும். மற்றைப் பங்குகளில் ஒரு பலகையில் கண்ணாடியும், ஒரு பலகையில் பூரணகும்பமும், ஒரு பலகையில் இடபமும், ஒரு பலகையில் இரண்டு சாமரமும், ஒரு பலகையில் ஸ்ரீவத்ஸமாகிய இலக்குமியும், ஒரு பலகையில் சுவஸ்திகமும், ஒரு பலகையில் சங்கும், ஒரு பலகையில் தீபமுமாக எட்டுப் பலகைகளில் எட்டு மங்கலங்களையும் எழுதவேண்டும். இந்த மங்கலங்களை ஊர்வசி, மேனகை, ரம்பை, திலோத்தமை, சுமுகி, சுந்தரி, காமினி, காமவர்த்தனியென்னும் எண்மர்கள் தரித்திருப்பதாகவும், கண்ணாடியில் கந்தரையும், பூரணகும்பத்தில் விநாயகரையும் இடபத்தில் வீரபத்திரரையும், சாமரத்தில் கங்கையையும். ஸ்ரீவத்ஸத்தில் மகாலெக்ஞமியையும், சுவஸ்திகத்தில் ருத்திரனையும், சங்கத்தில் சந்திரனையும், தீபத்தில் அம்பிகையையும் பூஜிக்கவேண்டும்.

தசாயுதப்பலகை செம்பு முதலிய உலோகங்களினாற் செய்யலாம். அல்லது மா முதலிய யக்ஞ விருக்ஷத்தினாலும் செய்யலாம். அந்தப் பலகை பதினாறங்குல நீளமும் ஆற்கங்குல அகலமும் மூன்று அங்குல கனமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். அல்லது யாகசாலையின் வாசல் அளவாகவாவது அதிற் பாதியாகவாவது நீளமும் நீளத்திற் பாதி அகலமும் கொள்ளலாம். இவ்வாறு காரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறன்றி வச்சிராயுதம் துவஜாயுதம் கதாயுதம் பத்மாயுதம் சக்கராயுதம் என்னும் இந்த ஜிந்தும் அளவுகோலினால் ஒருமுழ நீளங்கொள்ளலாமென்றும், ஏனையசக்தி ஆயுதம் தண்டாயுதம் கத்தி ஆயுதம் பாசாயுதம் திரிகுலாயுதம் என்னும் ஜிந்தும் இதிலே பாதியளவு கொள்ளலாமென்றும் கிரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

சுருக்கு இலக்கணம் வருமாறு:- நீளம் முப்பத்தாறு அங்குலம். அவற்றுள் இருபதங்குல நீளம் தண்டம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் ஆற்கங்குலம். அந்தத் தண்டத்தினாடியில் கீழ்நோக்கித் தாமரைமுகுளம் போல நாலங்குலத்தில் ஒரு கலசம். அந்தத் தண்டத்தின் நுனியில் நாலங்குலத்தில் ஒரு கெண்டி. அதற்கப்பால் எட்டங்குலத்தில் சதுரமாக ஒரு வேதிகை. அந்த வேதிகையினுயரம் ஆற்கங்குலம். அந்த வேதிகையின் நடுவில் நாலங்குல அகலம் மூன்றங்குல ஆழத்தில் வட்டமாக ஒரு பள்ளம். அந்தக் குழியைச்சுற்றி எட்டு இதழ். அதற்குமேல் மூன்றங்குல அகலம் ஒரு அங்குல நீளத்தில் ஒரு கழுத்து. அதற்குமேல் ஏழங்குல நீளம் நுனியில் மூன்றங்குல அகலத்தில் யானை உதடுபோல் அமைத்து, வேதிகையினுடைய நடுவிலுள்ள பள்ளத்தில் ஓரங்குல அகலம் நெய் ஒழுகும் வழியாகவும், வேதிகையின்மேல் சித்திரவேலைகள் உள்ளதாயும் இருத்தல்வேண்டும்.

இனி சுருவ இலக்கணம் வருமாறு:- நீளம் இருத்தல் வேண்டும். நுனியில் நாலங்குல நீளத்தில் வட்டமாக இரண்டு பள்ளம். அதன் பூத்தில் இரண்டங்குலப் பிரமாணத்தில் யானைமத்தகத்திலுள்ள இரண்டு கும்பங்கள் போன்ற பிருஷ்டம். அதன் நடு, சேந்றினிடத்தில் வைத்த மான்குளம்படி போன்றிருத்தல் வேண்டும். மூன்றங்குலப் பிரமாணத்தில் தண்டமுங் கலசமும், இரண்டங்குலப்

The sceptre of the king is the firm support of the Vedas of the Brahmin, and of all virtue.

பிரமாணத்தில் கெண்டி. இவ்வாறு சுருவ இலக்கணம் அறிந்துகொள்க. சுருக்குசுருவ இலக்கணம் இந்த விதமாகக் காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

பரிதியாவது பலாசங்கொம்பு அல்லது மாங்கொம்பில் இரண்டுமூழ நீளமும் உள்ளதாய் பசுமையாய் கணுவில்லாததாய் உடைசவில்லாததாய் வளைதலில்லாததாய் நுனியுடனே கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டும்.

விஷ்டரமாவது முப்பது தருப்பையினால் முடியப்பட்டதாயும் பரிதியையொத்த நீளமுடையதாயும் இரண்டங்குலம் முடிச்சும் நாலங்குல நுனியும் உடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

தலைப்பாகையென்பது தலையில் சுற்றுகிற ஆடை. அது எட்டுமூழ நீளமும் நான்கு பக்கத்திலும் சிவப்புக்கரையும் இருத்தலோடு மிருதுவாயும் உண்டை பாவு அதாவது குறுக்குநாலும் நெடில்நாலும் ஒத்ததாயும் வெண்மையாயும் இந்த நீளத்தில் ஜந்தில் ஒருபங்கு அகலமுடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும்.

உத்தரீயமாவது, தலைப்பாகை வேட்டி நீளத்தில் பாதி-நீளமாயும் அந்த வேட்டி அகலத்திற்பாதி அகலமாயும் அல்லது நீளத்தில் ஏழில் ஒரு பங்கு அகலமுடையதாயும் மூன்றில் ஒரு பங்கில் தோகையுடையதாயும் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாறு தீப்தாகமத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஞானவாளாவது முதிர்ந்ததாயும் பசுமையாயுமின் முப்பத்தொரு தருப்பையினால் மயிர்ப்பின்னலைப் போலப் பின்னி, வாளின் பிடிபோல அடியும், நுனி நாலங்குல நீளமும் முடிச்சு இரண்டங்குல நீளமுமாகப் பவித்திர முடிச்சுப்போல் வலமாக முடிய வேண்டும். இந்த ஞானவாளங்கு அடிமுதல் நுனிவரை நீளம் குருவினுடைய கையினால் ஒருமுழுமாவது அல்லது பதினெட்டங்குலமாவது பதினாறங்குலமாவது பன்னிரண்டங்குலமாவது கொள்ளல் வேண்டும்.

கும்ப இலக்கணமாவது, நான்கு மரக்கால் நீர் பிடிக்கக்கூடியதாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது ஆறங்குல அகலமுடையதாயும், விளிம்பு இரண்டங்குலமுடையதாயும் இருக்கவேண்டும்.

வர்த்தனி இலக்கணமாவது, இரண்டு மரக்கால் பிடிக்கக்கூடியதாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது மூன்றங்குல அகலமுடையதாயும் இருக்க வேண்டும்.

கலச இலக்கணமாவது, ஒருமரக்கால் நீர் பிடிக்கக்கூடியதாயும், வாய் நாலங்குலம் அல்லது மூன்றங்குல அகலம் உடையதாயும் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு கும்பம் வர்த்தனி கலசம் என்னுமிவைகளைக் கெடுதலின்றி நன்றாக வெந்து களங்கமில்லாத கும்பத்தில் அமைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

கும்பத்தின் சொருபமாவது கும்பத்தில் அருச்சிக்கப்படும் தேவனுக்கு கும்பத்திலுள்ள மண் அனைத்தும் மாமிசமாகும். கும்பத்தின்மேலே பூசியிருக்கும் மண் இரத்தமாகும். கும்பத்தின் உள்ளிருக்கும் தண்ணீர் மேதல் ஆகும். சுற்றியிருக்கும் நூல் எழுபத்தீராயிரம் நரம்புநாடியாகும். கும்பத்தின் உள்ளே இடும் இரத்தினம் சுக்கிலமாகும். கூர்ச்சம் எலும்பு அல்லது நாக்காகும். வக்திரம் முகமாகும். சாத்துகிற பரிவட்டம் தோலாகும். மாந்தழை தலைமயிர் அல்லது ஜடையாகும். மட்டையுடனே கும்பத்தின் மேலே வைக்கப்படும் தேங்காய் தலையாகும். அடியில்

குடிதழீக்க கோல்ழுச்சும் மாநில மன்னன்

அடிதழீக நற்கும் உலகு

544

தன் குடிகளை அனைத்துக் கொண்டு செங்கோல் செலுத்தும் பெருநில் மன்னுடைய அடிகளை, நாடு முழுவதும் விடாமல் பற்றி (போற்றி) நந்தும்

பரப்புகிற ஏழதானியங்களும் ஆசனமாகும். மந்திரம் பிராணனாகும். இவ்வாறு கும்பசொரூபங் காமிகாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

யாக விருக்ஷங்கள் எட்டென்று கிரணாகமத்திலும் பத்தென்று சுப்பிர-பேதாகமத்திலும் பன்னிரண்டென்று காரணாகமத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவையாவன, வில்வமரம், ஆலமரம், வன்னிமரம், கருங்காலிமரம், மாமரம், நறுமுருங்கைமரம், அத்திமரம், பலாசமரம், சந்தனமரம், வேங்கைமரம், அரசமரம், வாகைமரம் எனப் பன்னிரண்டுங் கண்டு கொள்க.

உள்ளே வயிரமாயிருக்கிற மரமனைத்தும் ஆண்மரமாகும். மேலுள்ள பட்டையில் வயிரமாயிருக்கிற மரமனைத்தும் பெண்மரமாகும். இந்த இரண்டுவகையுமல்லாத மரமனைத்தும் அலிமரமாகும். இவ்வாறு மரங்களனைத்தும் மூன்று வகையாயிருக்கு மென்றறிந்து கொள்க.

சமித்தாவது ஒருசாண் நீளத்தில் நுனியுடனே கூடினதாய், சுண்டுவிரல் கனமுள்ளதாய், பலாசமரம், மாமரமுதலியவற்றில் உள்ளதாய் ஜந்து வகைப்படும். விறகாவது பலாசமரம், மாமரமென்னும் இரண்டு முதலிய மரங்களிலுள்ளதாய், பதினாறுங்குல நீளமுள்ளதாய் பதினாறுவகைப்படும். இரைக்குந்திரவியங்களாவன பொரி, எள்ளு, கடுகு, அக்ஷதை, பஸ்மம், புஷ்பம், தருப்பை ஆகிய ஏழுமாம். இவ்வாறு காலோத்தர ஆகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

ஏழுவகைத் தானியங்களாவன, நெல்லு, கொள்ளு, எள்ளு, உனுந்து, அவரை, கடுகு, பயறு என்னும் ஏழுமாம். இவை கும்பழுஜைக்கு ஆகும். ஓமத்துக்கும் ஆகும். இவையல்லாத சகலதானிய வர்க்கங்களும் ஓமத்துக்கு மாத்திரம் ஆகும்.

பஞ்செளதங்களாவன சீதேவியார், செங்கழுநீர்குமிழ், நறுமுருங்கை, ஓரிலைத் தாமரை, விஷ்ணுகிராந்தி என்னுமெந்துமாம்.

பஞ்சயவங்களாவன சம்பாநெல்லு, வரகு, குழைச் செந்நெல் நெல்லு மூங்கிலரிசி என்னும் ஜந்துமாம்.

பஞ்சமண்ணாவன, மலையிலுள்ளமன், கடலிலுள்ளமன், குளத்திலுள்ளமன், ரிஷைபத்தின் கொம் பிலுள்ளமன், சிவாலயத்திலுள்ளமன் என்னுமெந்துமாம். இந்த ஜந்துதடனே நன்டுவெளாயிலுள்ளமன், ஆனையடிமன், புத்துள்ள நதியின்மன் சேர்த்து மன் எட்டென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. இவை ஆசாரியர் கை கழுவதல் முதலியவற்றிற்கு உபயோகப்படும்.

ரசாதியாவன, ரசம், நெல்லிக்காய்க்கந்தகம், சாதிலிங்கம், அரிதாரம், சிலோசித்து என்பனவாம் பஞ்சபட்டையாவன, நாவல்மரம், அத்திமரம், மாமரம், அரசமரம், ஆலமரம் என்னும் ஜந்துமரங்களின் பட்டைகளாம்.

பஞ்சதளிர்களாவன, மேலே சொல்லப்பட்ட ஜந்து மரங்களின் தளிர்களாம். இவ்வாறு காரணாகமத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இவை அனைத்தும் சாதகாபிஷேகம், தீக்ஷ, பிரதிட்டைகளில் உபயோகிக்கப்படும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்)

The world will constantly embrace the feet of the great king who rules his subjects with love.

பக்ஷியினனம்போற்றி பகு பாசம் அநாத்

மட்டுவில் ஆ. நடராசா

‘பதிபச பாசம் எனப்பகர் முன்றிற்
பதிபினைப் போற்பச பாசம் அநாத்’
என்கின்றது திருமந்திரம்.

பாசம் என்னுஞ் சொல் ஆணவம் கன்மம் மாயை எனப்படும் மும்மலங்களையுங் குறிக்கும். மாயையைச் சுத்தமாயை அசுத்த மாயையென இரண்டாக வகுத்துக் கூறுவாரும் உண்டு.

‘ஏக னனேக னீருள் கரும மாயையிரண்
டாகவிவை யாறாதி யில்’
என்கின்றது திருவருட்பயன்.

[ஏகன் - ஒருவனாகிய இறைவன், அநேகன் - அநேகமான ஆன்மாக்கள், இருள் - ஆணவம், ஆதியில் - (இவை ஆறுக்கும்) தொடக்கம் இல்லை].

மலத்தை நீக்கி ஆன்மாக்களுக்குச் சிவமாந் தன்மையைக் கொடுப்பதற்காக இறைவன் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளால், மறைத்தல் எனப்படும் ஜந்தொழில்களையுஞ் செய்கின்றான். ஜந்தொழில், தூலவைந்தொழில் குக்கும் ஜந்தொழில் என இருவகைப்படும். தூலவைந்தொழில் - மகாபஞ்ச கிருத்தியம், நித்திய பஞ்ச கிருத்தியமென இருவகைப்படும். மகா பஞ்சகிருத்தியிற் படைத்தலாவது உலகங் களையும் உயிர்களுக்குத் தூல சூக்கும் காரண சர்வங்களையுந் தோற்றுவித்தல். நித்திய

பஞ்சகிருத்தியத்திற் படைத்தலாவது ஆன்மாக்களுக்குத் தூல சர்வங்களைக் கொடுத்தல்.

குக்கும் சர்வம், சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் எனப்படும் தன் மாத்திரைகள் ஜந்தும் மனம் புத்தி அகங்காரம் எனப்படும். அந்தக் கரணங்கள் மூன்றுஞ் சேர்ந்த எட்டுத் தத்துவங்களால் ஆக்கப்பட்டது. இது படைப்புக் காலந் தொடக்கம் மகா சங்கார காலம் வரை அழியாதிருக்கும். தத்துவங்கள் புவனங்கள் முதலிய எல்லாஞ் சங்கரிக்கப்படும். மகாசங்காரத் தின் போது குக்கும் சர்வமும் அழியும். அப்போது ஆன்மா, அறிவை மறைத்து மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவமலத்தோடு கூடி, அறிவு இச்சை செயல்களின்றிக் கேவலப்பட்டுக் கிடக்கும். இந்நிலையே மருட்கேவலமென்றும் அநாதி கேவலமென்றும் கூறப்படுகின்றது.

இவ்வாறு கேவலப்பட்டுக் கிடக்கும் உயிர் மகாசங்கார காலத்துக்கு முன் செய்த கன்மம் உயிரோடு கலந்து நில்லாமல் மாயை பற்றுக்கோடாக இறைவனிடத்தில் அடங்கியிருக்கும். ஆன்மாக்களின் ஆணவமலத்தை நீக்குவதற்காக, ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுவிக்கும் போது இறைவன் ஒவ்வொரு உயிருக்கும் அவ்வெவ்வுயிர் செய்த கன்மத்துக் கேற்றவாறு மாயையிலிருந்து தனு புவன போகங்களை ஆக்கிக் கொடுப்பன. இவ்வாறு மாயையும் கன்மமும் ஆன்மாவை இடையில் வந்து கூடிய

இயல்புறைக் கோல்ஒச்சம் மன்னவன் நாட்ட
பெயலும் விளையுனும் தொக்கு

545

முறைப்படி செங்கோலாட்சி செய்யும் அரசனது நாட்டில் பருவ மழையும், நிறைந்த விளைச்சலும் ஒரு சேர உள்ளவையாகும்.

காரணத்தால் இவை ஆகந்துக மலமென அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாற்றால் சகலமல மெனப்படும் ஆணவழும் ஆகந்துக மலங்களெனப்படும் மாயை கன்மங்களும் அநாதியானவை என்பது பெறப்படும்.

'நெல்லிற் குமியும் நிகழ்செம்பி ஸீர்களிம்புஞ் சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே - வல்லி மலகன்ம மன்றுளவாம....'

என்கின்றார் மெய்கண்டார்.

நெல்லில் உமியும் செம்பிற் களிம்பும் எக்காலத் துண்டாயினவென்று ஆராய்ந்து பார்த்தால், நெல்லுங் செம்பும் எப்போது உண்டாயினவோ அப்போதே உண்டாயினவென்று இடையில் வந்தனவல்ல. அது போலவே மலம் மாயை கன்மங்களும் அநாதியானவை என்பது இப்பாடற் பகுதியின் கருத்து.

மாயையில் ஒடுங்கிய பிரபஞ்சம் அதிலிருந்து தோன்றி நின்று ஒடுங்குவதாயிருக்கும். அதனால் பிரபஞ்சமும் அநாதியானது.

சில மதங்கள் கடவுளே உயிர்களையும் அவற்றுக்கு வேண்டிய தனுக்கரண புவன போகங் களையும் படைக்கிறான் என்கின்றன. அதனால் அம்மதங்கள் முதற்படைப்பு எப்போ நிகழ்ந்த

தென்ற ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடலாம். இறைவனைப் போலவே ஆண்மாவும் மும்மலங்களும் அநாதியானவை என்று கூறும் சைவ சித்தாந்தம் இவ்வாறான ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடமுடியாது. அநாதியான முதலும் முடிவும் இல்லாத ஒன்றின் முதலைப் பற்றி - தொடக்கத்தைப் பற்றிப் பேசுவதெப்படி?

கடவுள் உயிர்களைப் படைத்திருந்தால், வணக்கத்துக்குரியவனாகிய அவன் தன்னாற் படைக்கப்பட்ட உயிர்களுக்கெல்லாம் சமனான இன்பதுன்ப அனுபவங்களையும் போக்கியப் பொருட்களையுமல்லவா கொடுக்க வேண்டும்? அப்படிக் கொடுக்காத கடவுளை நீதிமானென்று கூறுவதெப்படி?

இவ்வினாவுக்கு, கடவுளே உயிர்களைப் படைத்தான் என்போர் கூறும் விடைதான் என்ன? இவ்வினாவுக்கு ஆண்மாக்களும் கன்மழும் அநாதியானவை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாதவர் களாலும் முதற் பிறப்புக்கு உயிரின் வினை காரணமாக அமையாது என்போராலும் சரிவர விடைகூற முடியாது. இறைவனைப் போலவே ஆண்மாக்களும் ஆணவழும் கன்மம் மாயை எனப்படும் மும்மலங்களும் அநாதியானவை எனக் கூறும் சைவ சித்தாந்தத்தால் மாத்திரமே திருப்திகரமாக விடையளிக்க முடியும்.

Rain and plentiful crops will ever dwell together in the country of the king who sways his sceptre with justice.

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

சைவ சித்தாந்த நூல்கள்

சித்தாந்தரத்தினம் க. கணேசலிங்கம்

.....எம்மை வந்து அணைதரத்
தானோ மாட்டாது; யானோ செய்கிலன்;
நீயோ செய்யாய் நின்மலன் ஆயிட்டு;
இயல்புள்ளின் போகாது என்றும் மயல்கெடப்
பந்தம் வந்த வாறு இங்கு
அந்தம் ஆதி இல்லாய் அருளோ.

இங்ஙனம் கேள்வி மூலம் சித்தாந்த
விளக்கங்கள் பல இந்நாவில் தரப்பட்டுள்ளன.

வெண்பா ஆசிரியப்பா என்னும் இரு
பாவகைகளால் மாறி மாறி அமைந்த இருபது
பாடல்களைக் கொண்டது என்பதை இருபா
இருபது என்ற பெயர் உணர்த்துகின்றது.

திருவந்தியார், திருக்களிற்றுப்படியார்

பதினான்கு மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களில்
காலத்தால் முற்பட்டவை திருவந்தியார் (கி. பி.
1147), திருக்களிற்றுப்படியார் (கி. பி. 1177)
என்னும் இரு நூல்கள். திருவந்தியாரை இயற்றிய
வர் 'திருவியலூர் உய்ய வந்த தேவநாயனார்'
என்பவர். இவரின் மாணாக்கர் 'ஆளுடைய
தேவநாயனார்' என்பவர். இவருக்கு மாணாக்கராக
இருந்த 'திருக்கடவூர் உய்ய வந்த தேவநாயனார்'
இயற்றியது திருக்களிற்றுப் படியார்.

மூன்று வரிகளைக் கொண்ட பாடல்களால்
ஆனது திருவந்தியார். உந்தி பறத்தல் என்பது
பண்டைத் தமிழகத்தில் மகளிர் ஆடும் ஒருவகை
விளையாட்டு. முதல் இருவரிகளை ஒருத்தி
பாட, மூன்றாவது வரியை இன்னொருத்தி பாடி

விளையாடுவார்கள். இங்கே 'உந்தீபா' என்பது
'உம் தீ பற' என்று பிரிக்கப்பட்டு, 'உம்முடைய
தீமைகள் பறந்து போவதாக' என்று பொருள்படும்.
திருவாசகத்திலும் திருவந்தியார் என்ற பகுதி
இந்தப் பொருளில் அமைந்துள்ளது. பொதுவாக
சிவனருள் பெறுதல், முத்தியடையும் வழி
முதலியவை கூறப்படுகின்றன.

இறைவன் தன்னளவில் அருவமாக இருப்பவன்,
எல்லாவற்றையும் கடந்தவன். எவரும் அறிவதற்கு
அரியனாய், அருவமாய் (அகளமாய்) இருப்பவன்
உருவத்திருமேனி தாங்கி (சகளமாய்) வருகிறான்.
உயிர்களுக்குத் துணை புரிவதற்காகத் தானாக
விரும்பி எடுத்த இந்த உருவில் குருவாக வந்து
அருள் தருகின்றான். இது போன்ற பல செய்திகள்
திருவந்தியாரிலே வருகின்றன.

அகளமாய் யாரும் அறிவு அரிது ; அப்பொருள்
சகளமாய் வந்தது என்று உந்தீபா
தானாகத் தந்தது என்று உந்தீபா

இக்கருத்தை விளக்குவதாகத் திருக்களிற்றுப்
படியாரிலும் ஒரு பாடல் உள்ளது.

அகளமய மாய்நின்ற அம்பலத்தெம் கூத்தன்
சகளமயம் போல்உலகில் தங்கி - நிகளமாம்
ஆணவ மூலமலம் அகல ஆண்டனன்காண்
மாணவக எண்டனாய் வந்து.

திருவந்தியாருக்கு உரை நூல்போல் அமைந்து
தது திருக்களிற்றுப்படியார். உயிர்களுக்குத்

வேலன்று வென்ற தருவது மன்னவன்

கோல்அதாடும் கோடாது எனின்

546

அரசனுக்குப் போரில் வெற்றியைத் தேடிக்கொடுப்பது வேல் படையேயன்று, அவனது (செங்) கோலே. அதுவும் கோணாமல் இருக்குமானால்.

தாயாகவும் தந்தையாகவும் நின்று இறைவன் அருளுகிறான் என்பதை இந்நாலின் முதற்பாடல் குறிக்கிறது. சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் மட்டுமன்றி, திருமுறைகளில் உள்ள சொங்களுக்கு ஏற்ற பொருள்களும், கண்ணப்பர், சண்மகரர், சமய குரவர் போன்ற அருளாளர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், அநூட் செயல்கள் போன்றவையும் இந்நாலில் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

உண்மை விளக்கம்

சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்களைப் படிக்க விரும்புவர்கள் முதலில் படிக்க வேண்டிய நூல் உண்மை விளக்கம். சித்தாந்தம் கூறும் முப்பத்தாறு தத்துவங்கள், உயிர், அதனைப் பற்றிய ஆணவம், வினை, சிவனின் திருநடனம், திருவைந்தெழுத்து, முத்திரிலை போன்ற அரிய கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக எடுத்துக் கூறும் சிறந்த நூல் இது.

சைவத்தில் சிவபெருமானின் நடனம் தத்துவங்கள் பலவற்றை விளக்குவது. அத்துடன் சிறந்த கலை ஆக்கமாகவும் விஞ்ஞான விளக்கமாகவும் அமைந்தது ஆடும் கூத்தனின் அழகு வடிவம் என்று ஈழத்துக் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசவாமி தனது புகழ்பெற்ற ‘சிவனின் திருநடனம்’ (Dance of Siva) என்னும் நாலிலே குறிப்பிடுகிறார். அவரின் கூற்றுக்கு ஆதாரமாக உண்மை விளக்கம் நாலிலுள்ள பாடலையே தருகிறார்.

தோற்றும் தூஷியதனில் தோயும் திதிஅமைப்பில் சாற்றியிடும் அங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றுமா ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்ற திரோதம் முத்தி நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு.

உடுக்கு (தூடி) ஏந்திய கை படைத்தலையும் அபயம் என அமைந்த கை காத்தலையும்

நெருப்பை (அங்கியை) ஏந்திய கை அழித்தலையும் (சங்காரத்தையும்), ஊன்றிய திருவடி திரோதானம் என்னும் மறைத்தலையும், தூக்கிய திருவடி முத்தி கிடைக்க அருளலையும் உணர்த்துவதாக உள்ள இப்பாடல் போன்று மற்றையபாடல்களும் பல அரிய கருத்துக்களைத் தருகின்றன.

ஜம்பத்து நான்கு வெண்பாக்களாலான இந்நால் மனவாசகங்கடந்தார் என்னும் ஞானியால் எழுதப்பட்டது. அவருக்கும் அவரின் குருவாகிய மெய்கண்டாருக்கும் இடையில் நடைபெறும் உரையாடல்போல் எழுதப்பட்டது உண்மை விளக்கம். இதற்குப் பலர் உரை எழுதியுள்ளனர்.

உமாபதி சிவாச்சாரியர்:- சைவ நூல்கள் பல எழுதிய உமாபதி சிவாச்சாரியர் சிதம்பரத்தில் தில்லைவாழ் அந்தனர் மரபில் வந்தவர். வேதாகமங்களையும் சைவத் தமிழ் நூல்களையும் அறிந்த சிறந்த ஞானி அவர். யோகக் காட்சியில் நின்ற அருளாளர். இவர் ஒருநாள் பல்லக்கில் வரும்பொழுது, ஞானி ஒருவர் தன் மாணாக்கருக்கு இவரைச் சுட்டிக்காட்டி, ‘பட்ட கட்டையில் பகல் குருடு போகிறது’ என்று கூறுவதைக் கேட்டார். அந்த ஞானி அருணாந்தி சிவத்தின் மாணாக்கரான மறைஞான சம்பந்தர் எனப்படுவர். அவரைப் பார்த்ததும் உமாபதி சிவத்துக்குத் தற்பெருமையெல்லாம் நீங்கி, அவரின் அருள் திறமை புலப்பட்டது. குருவைக்காணும் பக்குவ நிலை வரப்பெற்ற உமாபதி சிவம் மறைஞானதேசிகரே தம் குருவாக வந்துள்ளார் என்பதை உணர்ந்தார்.

உமாபதி சிவத்தின் பக்குவ முதிர்ச்சியைச் சோதிக்க விரும்பிய மறைஞான சம்பந்தர், தாழ்ந்த குலத்துதித்த நெசவுத் தொழிலாளி ஒருவர் வீடு சென்று, கூழ் வாங்கிப் பருகினார்.

It is not the javelin that gives victory; but the king's sceptre, if it do no injustice.

அவரின் கைவழி வழிந்த கூழை உமாபதி சிவம் உண்டு, அது தான் பெற்ற பேறு எனக் கருதி மகிழ்ந்தனர். இதனைக் கண்ட மறைஞான சம்பந்தர் உமாபதி சிவத்திற்குச் சிவதீட்சை செய்து தன் மாணாக்கராகக் கொண்டார்.

இதனை அறிந்த தில்லைவாழ் அந்தனா, உமாபதி சிவத்தைத் தமது சாதியிலிருந்து நீக்கிக் கோயில் பூசை செய்யவும் தடை விதித்தனர். இதனால் உமாபதிசிவம் கொற்றவன் குடி என்ற இடம் சென்று, ஒரு திருமடம் அமைத்துச் சிவ வழிபாடு செய்வாராயினார். இதனால் ‘கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியர்’ என்றும் அவர் அழைக்கப்படுவதுண்டு.

மெய்கண்டாரும் அவர்வழி மாணாக்கரான அருணந்தி சிவம், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதி சிவம் ஆகிய நால்வரும் ‘சந்தான குரவர்’ எனப்படுவர். திருக்கைலையில் தட்சணா மூர்த்தியாக விளங்கும் பரமசிவத்திடம் வேதங் களையும் சிவாகமங்களையும் கேட்டறிந்தவர் திருந்தி தேவர். அவரின் வழிவந்த மாணாக்கர் சன்றுக்மாரர், சத்தியஞானதர்சினி, பரஞ்சோதி என்பவர். இந்த நால்வரும் ‘அகச்சந்தான குரவர்’ எனப்படுவர். இதனால் மெய்கண்டார் வழிவந்தவர் களை ‘புறச்சந்தான குரவர்’ என்று கூறும் வழக்கமுண்டு. மெய்கண்டாருக்கு உபதேசம் செய்த பரஞ்சோதி முனிவர் அகச்சந்தான குரவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சைவசித்தாந்த நால்களில் எட்டு நால்கள் உமாபதி சிவத்தினால் எழுதப்பட்டன. இவை சித்தாந்த அட்கம் எனப்படும். இந்த நால்கள் பற்றிக் கீழே எழுதப்பட்டுள்ளது. இவை தவிர வேறு பல நால்களும் தமிழிலும் வடமொழியிலும் எழுதியுள்ளார்.

சிவப்பிரகாசம்:- சிவஞானபோதத்துக்கு வழிநூல் சிவஞானசித்தியார் என்றும் சார்பு நால் (புடை நூல்) சிவப்பிரகாசம் என்றும் கூறப்படும். விருத்தப் பாவினால் அமைந்த இந்நால் பாயிரம், பொது அதிகாரம், உண்மை அதிகாரம் என்று மூன்று பகுதிகளைக் கொண்டது. சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை விளக்கும் சிறந்த நாலான சிவப்பிரகாசம், சிவஞானசித்தியாருக்கும் சிவஞான போதத்துக்கும் ஒரு முன்னுரையாக அமைந்து அவற்றின் கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கிறது.

சிவப்பிரகாசத்துப் பாடல்கள் தரும் விளக்கங்கள் தனித்தன்மை உடையவை. இறைவன் அறிவிக்க அறிவதும் அவன் தருவதைக்கொண்டு நுகர்வதும் ஆன் மாவின் தன்மை.தானே எதனையும் அறியமாட்டாது ஆகையால் ஆன்மா தானாக அறிந்து இந்திரியங்களையும் பிற பொருட்களையும் கூடமாட்டாது. அவையும் அறிவற்ற சடப் பொருட்கள் என்பதால் ஆன் மாவைக் கூடமாட்டா. ஆகையால் இவற்றைக் கூட்டுவிக்கத் தானே முழுதுமறிந்த இறைவனாற்றான் முடியும் என்பது போன்ற விளக்கங்கள் பல உள்ளன.

தனக்கென அறிவி லாதான் தான்கிவை

அறிந்து சாரான்

தனக்கென அறிவி லாத வாயில்தான் அறியா சாரா தனக்கென அறிவி லாதான் தக்துவ வன்ன ரூபன் தனக்கென அறிவா னால்கிச் சகலமும்நுகரும் தானே.

இந்நாலுக்கு மதுரைச் சிவப்பிரகாசரும் காஞ்சி சிதம்பர நாதமுனிவரும் எழுதிய பழைய உரைகள் உள்ளன. சிறந்த புத்துரை ஒன்று ஈழத்து மு. திருவிளங்கம் எழுதியுள்ளார்.

கிரைகாக்கும் வையகம் எல்லாம் அவனை

முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்

உலகம் முழுவதையும் அரசன் காப்பான். முட்டுப்பாடு நேர்ந்த போதும் முட்டில்லாது முறை செய்வாணால், அரசனை அந்தச் செங்கோல் முறையே காக்கும்.

திருவருட்பயன்:- திருக்குறள்போல் குறட்பா வகையில் நூற்பாக்களைப் பத்து அதிகாரங்களாகக் கொண்டது திருவருட்பயன். முப்பொருள்விளக்கம், இறையருள், குருவருள், ஞானவழி, ஆண்மகத்தி, முத்திநிலை, திருவைந்தெழுத்து போன்ற அரிய கருத்துக்களை உள்ளடக்கிய நூல் இது.

இறைவன், உயிர்கள், ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய ஐந்து பொருட்களை அனாதியா னவை என்று கூறுதல் மரபு. திருவருட்பயனிலே, மாயையைச் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என இரண்டாகப் பிரித்து, அனாதியாக உள்ளவை ஆறு பொருட்கள் என்று கூறப்படுகிறது. மாயை உண்மையில் ஒன்றுதான். ஆனால் அதன் செயற்பாட்டால் இரண்டாக உள்ளது. இதனை உணர்த்தும் திருவருட்பயன் ஆசிரியர் புதிய நோக்கில் பல கருத்துக்களை அனுகூகிறார்.

ஏகன் அனேகன் கிருள்கள்மம் மாயையிரண்டு ஆக்கிவை ஆறும் ஆக்கில்.

(ஏகன் - ஒருவனாகிய இறைவன்; அனேகன் - பலவாகிய உயிர்கள்; இருள் - ஆணவம்; கன்மம் - வினை; மாயையிரண்டு - சுத்தமாயையும் அசுத்தமாயையும்.)

இந்நாலுக்குள்ள பல உரைகளில் யாழ்ப் பாணத்து சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய சிறந்த உரையும் ஒன்று.

வினாவெவண்பா:- தன் குருவை நோக்கிக் கேட்பதுபோல் இந்நாலை உமாபதி சிவம் எழுதியுள்ளார். பதின்மூன்று பாடல்களால் அமைந்த இச்சிறுநாலில், உயிரைப் பிரியாது இறையிருப்பது, திருவருளை அறியாது உயிர்

இருப்பது, ஞான தரிசனம், உயிரின் அனுபவ நிலைகள், முத்திநிலை முதலியவை பற்றிய சந்தேகங்கள் எழுப்பப்படுகின்றன.

உயிர்கள் மூன்று வகையினராக உள்ளனர். ஆணவம், கன்மம் ஆகிய இரண்டு மலத்தை உடையவர் பிரளாயாகலர் எனப்படுவர். இவர் களுக்கு மாயாமலம் இல்லாததால் உடம்பு இல்லை. ஆகையால் வினைப்பயனை இவர்கள் அனுபவிப்பது எப்படி? ஆணவமலம் ஒன்று மட்டும் உடையவர் விஞ்ஞானகலர் எனப்படுவர். இவருக்கு உதாரணமாக எவரைச் சொல்வது? ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலம் உள்ளவர் சகலர். இறைவனை அடைய முடியாத ஒருநிலையில் இவர் உள்ளார். உயர்வுடைய மருதநகரில் இருக்கும் மறைஞான சம்பந்தக் குருவே, அப்படியென்றால், இந்த உயிர்கள் சிவனருள் பெறுவது எவ்வாறு? இது போன்ற வினாக்கள் பல வினா வெண்பாவிலே இடம் பெறுகின்றன.

கிருமலத்தார்க் கல்லையுடல் வினையென
செய்யும்
ஓருமலத்தார்க் காராய் உரைப்பேன் -
திரிமலத்தார்
ஓன்றாக உள்ளார் உயர்மருதச் சம்பந்தா
அன்றாகல் ஆமாறு அருள்.

போற்றிப் பஃறொடை:- இரு அடிகளாலான கண்ணிகள் நூறும் ஒரு வெண்பாவும் கொண்டு இறைவனைப் போற்றுவதாக அமைந்தது போற்றிப் பஃறொடை. இறைவன் உயிர்களுக்குச் செய்யும் பேருதவியை இந்நால் கூறுகிறது. ஒரு வகையில் இது உமாபதி சிவத்தின் அருள் அனுபவத்தில் உதித்த நூல் என்று கூறலாம். உயிர் முதன்முதல் பிறப்புக்கு உட்பட்டது

The king defends the whole world; and justice, when it is administered without defect, defends the king.

எப்படி என்ற கருத்து இதில் வருகிறது. மற்றைய நூல்களுக்கு இல்லாத தனிச்சிறப்பு இது.

அனாதியே ஆணவ மலத்தில் அழுந்தி இருந்த உயிருக்கு இறைவன், ஒளியற்ற குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து உதவுவது போல், முதல் முதலில் மாயையிலிருந்து நுண்ணுடம்பைக் கொடுக்கின்றான். இந்த நுண்ணுடம்பு (தனுகரணபுவனம்) பெற்று உயிர் இயங்கத் தொடங்கியதும் அதன் விருப்பு வெறுப்புக்கள் வெளிப்பட, இவை நல்வினை தீவினையாகிப் பருவுடம்பாலான பிறவி வருகிறது.

கண்ணை மறைத்த கடியதொழில்
மூணவத்தால்
எண்ணும் செயல்மாண்ட எவ்வுயிர்க்கும் -
உள்ளாடிக்

கட்டுலனால் காணார்தம் கைகொடுத்த
கோலேபோல்
பொற்புடைய மாயைப் புணர்ப்பின்கண் - முற்பால்
தனுகரண மும்புவன போகழும் தந்தவற்றால்
மனம்முதலால் வந்த விகாரத்தால் -
வினைகிரண்டும்
காட்டியத னால்பிறப்பு ஆக்கிக் கைகொண்டும்
மீட்டறிவு காட்டும் வினைபோற்றி

கொடிக்கவி:- நான்கு பாடல்களைக் கொண்ட சிறு நூல் கொடிக்கவி. சிதம்பரம் நடராசர் கோயில் கொடியேற்றத் திருவிழாவின் போது, அங்குள்ள அந்தணரால் கொடியை ஏற்ற முடியவில்லை. அப்பொழுது, உமாபதி சிவம் வந்தாற்றான் கொடி ஏறுமென்று ஓர் அசர்ரி கேட்டது. இவர்களால் ஒதுக்கப்பட்டவர் உமாபதி சிவம். அவர் வந்து “கொடிக்கவி” என்ற இப்பாடலைப் பாடியவுடன் கொடி தானாக ஏறியது என்பது வரலாறு. பரம்பொருளின்

அருளையும் ஆற்றலையும் உணர்த்துவது இந்நால்.

இறைவனின் தன்மையை வாக்காலும் மனத்தாலும் உணர முடியாது. பச்ஞானம் ஆகியவை வேறு, பதிஞானம் வேறு என்று பிரித்தறிந்து, பதிஞானத்தால் காணும் ஞானிகளுடன் கூடியிருந்து அறியலாம். இதனைத் தெளிவுபடுத்தும் அருள் வேண்டி இக்கொடி கட்டப்பட்டது. இக்கருத்துள்ள கொடிக்கவிப் பாடல் அவன் அருளாள்றி எதுவும் ஆகாது என்று உணர்த்துகிறது.

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும் தாக்கா உணர்வரிய தன்மையனை - நோக்கிப் பொறித்தறிவு தம்மில் பிரயாமை தானே குறிக்குமருள் நல்கக் கொடி.

நெஞ்சு விடு தூகு:- தன் குருவான மறைஞானசம்பந்தரைச் சிவபெருமானாகக் கருதி இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இறைவனை என்குணத்தான் என்று குறிப்பிடுகிறது. பிற சமயக் கொள்கையாளரை அணுக வேண்டாம் என்பது போன்ற கருத்துக்களும் வருகின்றன. இறையருளின் பெருமை பேசப்படுகிறது.

இறைவன் எட்டுக்குணங்களை உடையவன், ‘என்குணத்தான்’ என்ற கருத்து திருக்குறளிலே வருகிறது. நெஞ்சுவிடுதாதிலும் அவனுக்கு இயல் பான குணங்கள் எட்டு என்று குறிப்பிடுகிறார்.

.....என் பிறவி சுத்தான் - வீறல்சொல்லுக்கு எட்டானை, யார்க்கும் எழுதி இயல்குணங்கள் எட்டானை.....

எண்பதத்தான் ஓரா முறைசெய்யா மன்னவன்
தண்பதத்தான் தானே கெடும்

முறை (நியாயம்) வேண்டி வந்தவர் காண்பதற்கு எனினாயிருந்து, அவர் சொல்லியவற்றை அறநால் அறிஞருடன் ஆராய்ந்து, உண்மைக்கு ஏற்பத் தீர்ப்புச் செய்யாத அரசன், பழிபாலம் எய்தித் தாழ்ந்த நிலையில் நின்று தானே கெடுவான். (தண்பதம் - பழி, பாலம் அடைந்து நிறகும் நிலை)

சங்கற் ப நிராகரணம் :- சிவஞான சித்தியாரின் பரபக்கம் போன்றது சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் நூல். சைவத்திற்குப் புறம்பான கொள்கைகளையும் அவற்றின் மறுப்பையும் கூறுகிறது. சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையில் தெளிவு ஏற்பட இந்நால் துணை புரிகிறது.

வேதத்தைப் பிரமாணமாகக் காட்டிப் பிரமம் ஒன்றே உண்மைப்பொருள் என்று மாயாவாதிகள் என்போர் கூறுவர். ஆனால் வேதத்தில் சீவன், பரம் என்று இரண்டாகவும் கூறப்படுகிறது. அப்படி இருக்கையில் பிரமம் ஒன்றே உள்பொருள் என்று கூறுவது நன்றல்ல என்று விளக்கி அவர்கள் கூற்று நிராகரிக்கப்படுகிறது.

**உரைதரு பிரமம் ஒன்றெனும் உரைக்கண்
வருபிர மாணம் மறைவனில் அருமறை
ஒன்றென் றதன்றி கிருபொருள் உரைத்தல்
நன்றன்று.....**

இதுபோல பிறகொள்கைகள் பல மறுக்கப் படுகின்றன.

உண்மை நெறி விளக்கம் :- ஆன்மாவின் வளர்ச்சியில் அடையும் அருள் அனுபவ நிலை களைப் பல படிகளாக ஞானிகள் எடுத்துரைத் துள்ளனர். பத்துப்படிகளாக அமைத்துக் கூறுவது தசகாரியம் எனப்படும். ‘பத்துக் கொலாம் அடியார் செய்கை தானே’ என்பது அப்பர் திருவாக்கு. தசகாரியத்தை விளக்குவதாக அமைந்தது உண்மை நெறி விளக்கம். இதில் ஆறு பாடல்கள் உள்ளன.

பிற நூல்கள்:- மேற்கூறப்பட்ட பதினான்கு மெய்கண்டசாத்திர நூல்களும் சைவசித்தாந்த தத்துவத்தை விளக்கும் ஆணை நூல்களாக (authoritative works) கொள்ளப்படுவன. இவை தவிர திருமுறைகளும் வேறு பல நூல்களும் சித்தாந்த தத்துவத்தை விளக்குவனவாக உள்ளன. சங்க நூல்கள், திருக்குறள் போன்ற பழந்தமிழ் நூல்களிலும் அபிராமி அந்தாதி, அருணகிரிநாதர் போன்றவரின் நூல்கள் ஆகியவற்றிலும் சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் பலவுள்.

மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்குமுன் வந்த ஞானமிருதம் என்னும் நூல் ஒரு சிறந்த சித்தாந்த நூல். இது வாக்சீ முனிவர் என்பவரால் எழுதப் பட்டது. துகளறு போதம் என்னும் நூல் அருள் அனுபவத்தைப் பல படிகளில் கூறி சித்தாந்த விளக்கம் தருவது. இதுவும் ஓழிவிலொடுக்கம் என்னும் நூலும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களுக்குக் காலத்தால் பிறப்பட்ட சிறந்த நூல்கள் இவற்றின் ஆசிரியர்கள் முறையே சிற்றம்பலநாடிகள், சீர்காழிக் கண்ணுடைய வள்ளல் என்னும் ஞானிகளாவர். இவை தவிர, தத்துவப் பிரகாசம், சிவநெறிப் பிரகாசம், சைவசமய நெறி, சிவதருமோத்திரம், தத்துவரத்தினாகாரம் என்று பல நூல்கள் உள்ளன. சைவ ஆத்மங்களைச் சேர்ந்த ஞானிகளால் அருள் அனுபவம் குறித்து எழுதப்பட்ட அருமையான நூல்கள் பல பண்டார சாத்திரங்கள் என்ற பெயரில் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன.

தத்து வந்தலை கண்டறி வாரிலைத்
தத்து வந்தலை கண்டவர் கண்டிலர்
தத்து வந்தலை நின்றவர்க் கல்லது
தத்து வன்அலன் தண்புக ஹாரனே.

அப்பர் அடிகள்

The king who gives not facile audience (to those who approach him), and who does not examine and pass judgment (on their complaints), will perish in disgrace.

கேவாலயம்

ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர்

தேவாலயமானது எங்கும் வியாபகராய் மறைந்திருக்குங் கடவுள் தம்மை ஆன்மாக்கள் வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுச் சாந்தித்தியராய் எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாம்.

தேவாலயத்திலே செயற் பாலனவாகிய பிரதிட்டை பூசை உற்சவ முதலிய கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் விதிக்கு நால்கள் ஆகமங்கள். சிவாலயக் கிரியைகள் சைவாகமங்களிலும், விஷ்ணுவாலயக் கிரியைகள் வைஷ்ணவாகமங்களிலும், விதிக்கப்படும். ஆகமங்களை ஓதியுணர்தவர்களே தேவாலயக் கிரியைகளை விதிப்படி செய்ய வல்லர்கள். தீக்கூடி பெற்றவர்களே ஆகமங்களை ஓதியுணர்தற்கு யோக்கியர்கள். பாவங்களை வெறுத்துப் புண்ணியங்களைச் செய்யவர்களாய் ஈசுரபத்தியும் குருபத்தியும் அடியார்பத்தியும் உடையவர்களாய் உள்ளவர்களே தீக்கூடி பெறுதற்கு யோக்கியர்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடையவர்களாய், தீக்கூடி பெற்றவர்களாய், ஆகமங்களைக் குரு முகமாக ஒதி உணர்ந்தவர்களாய், ஆகமக்கிரியைகளை மந்திரத்தோடும் பாவனையோடும் விதிப்படி செய்யப் பயின்றவர்களாய் உள்ளவர்களே தேவாலயக் கிரியைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியர்கள். தீக்கூடியும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடையவர்களேயாயினும், நல்லொழுக்கமும் பத்தியுமில்லாதவர்களாயின், அவர்களாற் செய்யப்படுங் கிரியைகளினாலே கடவுள் சாந்தித்திய ராகார் என்பது ஆழகநூற் றுணிவு.

தேவாலயக் கிரியைகள் காலந்தோறும் தவறாமற் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யப் படுமாயின், உலகத்திலே காலந்தோறும் மழை

தவறாமற் பெய்யும்; நென் முதலாகிய வளங்கள் பெருகும்; ஆரோக்கியம் உண்டாகும்; அரசநீதி நடக்கும்; கல்வியறிவொழுக்கமுஞ் சமய பத்தியுந் தழைத்தோங்கும். தேவாலயக் கிரியைகள் சிரத்தையோடு விதிப்படி செய்யப்படா தொழிலின், உலகத்திலே மழையின்மையும், பஞ்சமும், மகுரிகை, விஷாசி முதலிய கொடு நோய்களும், கண்ணம் களவு கொலை முதலிய தீத்தொழில்களுமே விருத்தியாகும். ஆதலினாலே, கோயிலதிகாரிகள் தேவாலயங்களைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி சாவதானமாக நடத்தல் வேண்டும்.

திருமந்திரம்

ஆற்றரு நோய்மிகு மவனி மழைகுன்றும் போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர் கூற்றுத்தைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை சாந்திய பூசைக டப்பிடிற் றானே.

முன்னவனார் கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின் மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுவங் கண்ணங் களவு மிகுத்திடுங் காசினிக் கென்னரு ணந்தி யெடுத்துரைத் தானே.

தேவாலயந்தோறும் வித்தியாசாலை தாபித்து, அதிலே பிள்ளைகளுக்குக் கருவி நால்களையும் வேதம் முதலிய நால்களையும் கிரமப்படியே கற்பித்தல் வேண்டும். கற்ற பிள்ளைகளைப் பரீக்கித்து, அவர்களுள்ளே அதிசமர்த்தர்களாயும் நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் உடையவர்களையும் உள்ளவர்களையே தேவாலயத்துக்கு ஆசாரியர் முதலாயினோராக நியோகித்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கு அன்ன வஸ்திர முதலியவற்றின் பொருட்டு முட்டுப்பாடல்லாமற் பொருளுதவி

குடியுறவுக் காத்துழும்பிக் குற்றம் கடிதல்
வடுவென்று வேந்தன் தொழில்

தன்குடிகளைப் பிற்ற வருத்தாமல் காத்து, தானும் வருத்தாமல் பேணி, அவர் குற்றம் புரிந்தால் அதைத் தண்டனையால் நிக்குதல் அரசனின் கடமை; குற்றமன்று.

செய்து, அவர்களைக் கொண்டு தேவாலயக் கிரியைகளைக் காலந்தோறும் தவறாமல் விதிப்படியே செய்வித்துக் கொண்டு வரல் வேண்டும். அவர்கள் தங்களுக்கு உரிய நல்லொழுக்கத்தினும், தேவாலயக் கிரியைகளினும் வழுவினார்களாயின், அவர்களைக் கண்டித்துத் திருத்தல் வேண்டும்; திருத்த முறைத்துவர்களை நீக்கிவிடல் வேண்டும்.

கடவுளுடைய குணமகிமைகளையும், புண்ணிய பாவங்களையும், அப்புண்ணிய பாவங்களின் பயனாகிய சுகதுக்கங்களையும், கடவுளை வழிபடும் முறைமையையும், அவ்வழிபாட்டினாலே பெறப்படும் முத்தியின்பத்தையும் அறியும் அறிவு இல்லாதபோது, தேவாலயத்தினாலே சனங்களுக்குச் சிறிதும் பயனில்லை. இவ்வறிவில்லாதவர்கள் தேவாலய சேவை செய்யப் புகினும், குளிக்கப் போய்ச் சேறு பூசிக்கொள்ளுவோர் போலப் பாவத்தையே சம்பாதித்துக் கொள்வார்கள். ஆதலினாலே, நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் சமயசாத்திர வுணர்ச்சியும் முடைய பெரியோர்களைச் சமய போதகர்களாக நியோகித்து, தேவாலயத்திலே காலந்தோறுஞ் சனங்களுக்குச் சமயநெறியைப் போதிப்பித்தல் வேண்டும்.

சனங்களுக்குப் புத்தி வளர்ந்தோங்கும் பொருட்டு, தேவாலயம் எங்கும் வேதவொலியும் தமிழ்வேதவொலியுமே தழைத்தோங்கும்படி செய்தல் வேண்டும். கசவர்களுக்குத் தமிழ்வேதம் தேவார திருவாசகங்கள். வைஷ்ணவருக்குத் தமிழ்வேதம் நாலாயிரப் பிரபந்தம். சைவ மரபிற் பிறந்தவரேயாயினும், தேவார திருவாசகங்களை ஒதாதவர் சைவராக மாட்டார். வைஷ்ணவ மரபிற் பிறந்தவரேயாயினும், நாலாயிரப் பிரபந்தத்தை ஒதாதவர் வைஷ்ணவராக மாட்டார். ஈசுபத்தி வளர்தற்கு ஏதுவாகிய வாக்குக்களும் செயல்களுமேயன்றி, மற்றைவாக்குக்களும் செயல்களும் தேவாலயத்திலே சிறிதும் நிகழாவண்ணம் சாவதானமாகப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்.

நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியும் உடைய பெரியோர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள், பழிபாவங்களுக்குப் பயந்து, தேவாலயத்தைச் சிரத்தையோடு விதிப்படி நடாத்திச் சமயபத்தியை வளர்ப்பார்கள். இவ்வியல்பில்லாதவர்கள் கோயிலதிகாரிகளாய் இருப்பார்களாயின், அவர்கள் தேவத்-திரவியங்களைப் பெரும்பான்மையும் இடம்பத்தின் பொருட்டும், தங்கள் குடும்பப் பாதுகாப்பின் பொருட்டும், பொதுப் பெண்களின் பொருட்டும், வழக்கின் பொருட்டும், அதிகாரிகளை உபசரித்தற பொருட்டும், அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பரிதானத்தின் பொருட்டுமே செலவு செய்வார்கள். தேவாலயத்தை ஈசுபத்தி வளர்தற்குச் சிறிதும் இடமாக்காது, காமம் குரோதம் மதம் மாற்சரியம் சண்டை கொலை முதலியவை வளர்தற்கே இடமாக்கி விடுவார்கள். அவர்கள் வேதத் திரவியத்தைச் சிறுபான்மை தேவாலயக் கிரியைகளிற் செலவு செய்யினும், அக்கிரியைகள் இவையென்பதும் அவைகளைச் செய்தற்கு யோக்கியராவார் இவர் என்பதும், அவைகளைச் செய்ய முறைமை இது என்பதும், அம்முறைமைப் படி செய்யா தொழியின் விளையுங்கேடு இது என்பதும், அறியும் அறிவு இல்லாமையினாலே அவைகளைக் கிரமப்படி செய்விக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் அச்செலவினாற் சிறிதும் பயனே இல்லை. ஆதலினாலே தேவாலயங்களை நல்லொழுக்கமும் பத்தியும் ஆகமவுணர்ச்சியுமடைய பெரியோர்களிடத்தேயே ஒப்பித்தல் வேண்டும்.

கோயிலதிகாரிகள் தங்களுக்கு உரிய கடமையிலே தவறினார்களாயின், அரசன் அவர்களைத் தண்டித்து நீக்கிவிடல் வேண்டும். அரசன் அப்படிச் செய்யாவிடத்து, உலகத்தார் பலரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய்த் திரண்டு, அரசனுக்கு விண்ணப்பங் செய்து, அவ்வதி காரிகளை நீக்குவிக்க முயலல் வேண்டும். இப்படிச் செய்யாதவர்கள் எரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாகி, எண்ணில் காலம் வருந்துவர்கள்.

In guarding his subjects (against injury from others), and in preserving them himself, to punish crime is not a fault in a king, it is his duty.

சூதுக்கள்

திருச்வாமி

“தாபந்தான் சந்திரனால் தைனியம் நந்த கற்பகத்தால் பாபந்தான் கங்கையாற் பாறுமே - தாபமுதல் இம்மூன்று மேகும் இணையில்லாச் சாதுக்கள் அம்மா தரிசனத்தாற் நான்.” (ரமண மகரிஷிகள்)

இவ்வையத்து வாழ்வை மேற்கொண்டிருக்கும் மனிதர்களாகிய எம்மைப் பீடித்து வருத்தவன் தாபம், பாபம், வறுமை என்னும் மூன்றுமாம். தாபம் சந்திரனைத் தரிசித்துவர நீங்கும். இங்கு தரிசித்தல் என்பது விரதநியமங்களால் வழிபட்டுத் தரிசித்தல் என்று கொள்க. பாபம் என்பது கங்காதீர்த்தத்தில் நீராடப் பறந்துபோகும். வறுமையானது கற்பகதருவைச் சென்றடைந்தால் போகும்; அது தீர்த்து வைக்கும். இவற்றிடம் தனித்தனி சென்று தரிசிக்க நம் வாழ்க்கையும் உருண்டோடிவிடும். இவை மூன்றுடனும் மரித்தல் கூடும். பின்னர் மறுபிறவிக்கு வித்தாகி முளைத்துக் கொள்ளும். இவை மூன்றும் இல்லாத தொலைப்பதற்கு ஒரு வழி கூறுகிறார் ரமண மகரிஷி அவர்கள். அதுதான் “சாதுக்கள் தரிசனம்” என்கிறார் மகரிஷியான ரமனர். அவரும் ஒரு சாதுவே. அக்கருத்து மகாமந்திரம் மாத்திரமன்று. பிறவிப் பினி தீர்க்கும் மகா அவுடதமுமாகும். இதனை நாம் மனங்கொண்டு தெரிந்து தெளிதல் வேண்டும். அதன் பின் கருமங் கைகூட முயலவும் வேண்டும்.

இங்கு சாதுக்கள் என்பது யார் யாரையெல்லாம் குறிக்கும் என்பனவெல்லாம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சாதுக்களை இனங்காணு தல் இலகுவான காரியமல்ல. அவர்கள் வேடதாரிகள் அல்லர். வேடங்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்

பட்டவர்கள். காவி உடுத்துத் தாடி வளர்த்து முடிதரித்தவர்கள்தான் சாதுக்கள் என்று கொள்ள முடி யாது. அங்ஙனமுமிருப்பர். அதற்குப் புறம்பாகவும் இருப்பர். நல்லூர்த் தேரடிச் செல்லப்பா சுவாமியார் ஒரு மகாசாது. அவரை யெல்லாம் விசர்ச்செல்லப்பன் என்றே பலரும் நினைத்து நடந்தார்கள். அவரைத் தெரிந்து தெளிந்து கொண்டவர்கள் பலன் பெற்றார்கள். விடாது (கலைக்கக்கலைக்கத்) தொடர்ந்து நின்று அவரைக் குருவாக வழிக்கொண்டே யோக சுவாமிகள் குருவருள் பெற்றார்கள். அவர் தந்த மகாமந்திரமன்றோ “நாமொன்று மறியோம்”, “ஒரு பொல்லாப்ப மில்லை”, “எப்பவோ முடிந்த காரியம்” என்பன. இம் மந்திரங்கள் இன்று ஒப்பிட்டாவில் நால்களாய் விரியக் காண்கிறோம். அதனால் உண்மைகள் வெளியாகின்றன. செல்லப்பா சுவாமியாரே ஒரு எடுத் துக்காட்டாக வைத்து நாம் ஓரளவு சாதுக்களை அறியமுடியும். ஆனால் அது மட்டும் சாதுக்களை அறிய முழு அளவுகோல் அல்ல என்பது உண்மை.

சாது என்ற பதம் ஒரு பிராணியுடன் இணைத்து உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறதை நாமெல்லோரும் அறிவோம். அதுதான் “பச ஒரு சாது வான மிருகம்” என்பது. இது அதனை “அப்பிராணி” எனக் காட்டி நிற்கிறது. கோபங்கொள்ளாது, தொந்தரவுதாது, அடித்தால் அடியை வாங்கிக் கொண்டு எவ்வித சலனமுமின்றி மனிதனுக்கு உபகாரப்பட்டு நிற்பது பச. அதனால் அங்ஙனம் அழைக்கப்பட்டது. இப்பாடியான நிலையில் உள்ள மனிதர்களையும் அவர் ஒரு அப்பிராணி என்று கூறுவது வழக்கம். இங்கு சாது என்ற பதம் மெத்தனத்தன்மை - மனஞ்சலனப்படாத தன்மையைக் குறிக்கிறது. ஆனால் அப்பதம் உயர்ந்த

கொலையிற் கொடியாரை வேந்துவழுக்கல் பைங்கூழ்

களைகட்ட தனொடு நேர்

550

அரசன் கொடியவரைக் கொலையால் தண்டித்து நல்லவரைக் காத்தல், உழவன் களைகளைக் களைந்து பசும் பயிர்களைக் காப்பதோடு ஒக்கும்.

கருத்தையும் தருவதை நாம் அறிதல் வேண்டும். சாது, சாது என்று புத்தசமயத்தில் அப்பதம் அடுக்கி உபயோகப்படுத் தப்படுவதை நாம் நினைவிற்கொள்ள வேண்டும். புத்தபெருமானும் ஒரு மகாசாதுவே. அம்மத் வழிபாட்டில் அப்பதம் வனக்கமந்திரமாய் உயர்ந்து நிற்கிறது. சித்தார்த்தர் என்பவர்தான் புத்தர் பெருமான். சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்ட அரசகுடும்பத்தில் பிறந்த அரசகுமார னாவார். அவர் அரச வாழ்க்கையைத் துறந்து துறவு வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட ஒரு மகான். புத்தபெருமானும் இந்துசமயச்சாதுவாவார். அவர் நம் சமயத்தின் குறைகளைக் கணையச் சாதுவானார். அங்ஙனமாய் ஒருவர் புத்தபகவானாகக் கொள்ளப்பட்டார். அவர் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைத்துப் போற்றப்படத்தக்கவர் என்பது திருவள்ளுவரின் கருத்து. இதனைக் கூறிய திருவள்ளுவரும் ஒது சாதுவே! திருவள்ளுவர் ஒரு நெசவுத் தொழிலாளி. அது மாத்திரமா ஒரு சீலை வியாபாரி, ஒரு பெரும்புலவர். அவர் எங்ஙனம் சாதுவாயிருந்தார்? அவர் வரலாற்றினைப் புரட்டிப் பார்த்தால் தெரியும். “பாம்பறியும் பாம்பின்கால்” என்பது போல ஒரு சாதுதான் இன்னொரு சாதுவை அறியமுடியும். சாதுக்களைக் “குணமெனுங் குன்றேறி நின்றார்” என்று குறிப்பிடுகிறார். குணக்குன்று, அ.தாவது குணத்திற்கு மலை போன்றார் என்பது பொருள். அவர்களுக்குக் கோபம் வராதல்ல - வரும். கோபப்பட வைப்பது சிரமம். ஆனால் வந்தால் பெருந்தீங்காய் முடியும். முனிவர்களின் கோபத்துக் காளாகியவர்களின் கதைகளும் நாம் சிந்திக்கத் தக்கது.

சாதுக்கள் என்போர் இயற்கையோடு இயைந்து நடப்பவர்கள். மழை, வெயில் என்று பார்ப்பதில்லை. எங்குந்திரிந்து எதிலும் படுத்துறங்கிக் கிடைத்தது எதுவாயினும் உண்டு பைத்தியக்காரர் போலும், பேய் பிடித்தவன் போலும் பிதற்றியும் நிற்பர். எதுவும் பேசாது அமைதியாகவும் காணப்

படுவார்கள். அவரின் உள்ளத்திலே ஒரு தெளிவு இருக்கும். “உள்ளத்திலே ஒளியுண்டானால் முகத்திலும் தெளிவுண்டாகும்”. இதனை உற்று நோக்குபவர்களால் அவரின் முகத்தில் ஒளி பிரகாசிப்பதை அறியமுடியும். அதில் ஒரு காந்தசக்தி வெளிவரும். அவ்வீர்ப்புப் பட்டுக் கவர்ந்திமுத்து அருள்பாலிப்பதைத் தெளிந்தார் தெளிந்தாரே. அவர்கள் சாதுக்களின் மீளா அடியவராகிவிடுவார். இவை வரலாறுகள் தரும் உண்மைகள்.

சாதுக்கள் என்றும் உடல் சுத்தத்தைப் பேணுவது குறைவு பெரும்பாலானோர் அழுக்கு ஆடையே தரிப்பர். ஆயினும் அவர் திரு மேனியிலிருந்து நழுமணங் கமழும். அவரில் தூர்நாற்றம் இருப்பதேயில்லை. சாதாரண மக்களாகவுள்ளவரோடல்ல அதிலும் தாழ்ந்த நிலையாருடனேயே கூடிக் குலாவி வசித்து வருவர். ஒரு சமயம் ஏழைகளுடன் சேர்ந்து ஏற்று உண்டு அவர்களுடனேயே தெரு வோரத்தில் ஒரு மூலையில் உறங்கிவிடுவர். இதனால் அப்படியான சாதுக்களைப் பலர் பொருட்டப்படுத்துவதில்லை. “அழுக்கில் செழும் பொன்னும், ஆலத்து அமுதும், இழுக்கிய நீசனிடத்து ஏற்ற விழுக் கலையும் கொள்ளுந் தகையது” என்று நீதிநால் கூறுகிறது. இவர் அழுக்குடைச் சாமியார், விசர்ச் செல்லப்பன் என்று அவர்களைத் தூரத்தி அடித்துக் கலைத்தவர் பட்டபாடு உலகமறியும்.

சாதுக்களிடம் வெளிப்படையாக ஆசாரம் அநுட்டானம் தெரிவதில்லை. வழிபாடு செய்வதையுங் காணமுடியாது. கண்மூடி மெளனி களாகத் தியானத்தில் ஈடுபெடுவதுண்டு. இதனையும் சிலர் இந்த ஆசாமி இருந்தபடி நித்திரை கொள்ளுகிறார் என்றே நினைப்பர். சித்தத்தைத் தூய்மையாக்கிச் சிவன்பால் வைக்கும் சித்தர்களே சாதுக்கள் எனப்படுவர். அவர்கள்தான் ஆண்டவன் அஞ்செற்று அணிமா முதலாம் அட்டமா சித்திகளும் கைவரப்பெற்றவர்கள். இவையும்

தன் தேவைக்காகப் பெற்றவர்கள் அல்ல. தம்மை நேசித்தவர்களின் முறையான தேவையைப் பூர்த்திசெய்யவே அவற்றினை உபயோகிப்பர். இதில் ஒரு உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். கடையிற் சுவாமியாரின் சீடன் குழந்தைவேலுச்சுவாமியார். அவரின் குருநாதனின் குருபூசையைச் செய்ய அவரின் பக்தர்கள் கையில் பணமில்லை என்று கையை விரித்தார்கள். உடனே சுவாமியார் தன் சீடர் ஒருவரை அழைத்து அறையிலிருக்கும் பெட்டகத்தைத் திறந்து ஒரு இரும்புத்துண்டை எடுத்துவரச் சொன்னார். அதனைப் பட்டுத் துண்டொன்றால் கற்றி இதனை விற்றுப் பணம் பெற்றுப் பொருட்களை வாங்கிவரும்படி பணித்தார். சீடனோ எதையும் சுவாமி யிடங் கேட்காது நம்பிக்கையோடு குருநாதரின் கட்டளைக்கமைய நகைக்கடையில் கொண்டு சென்று இதை எடுத்துக்கொண்டு பணந் தரும்படி கூறினார். என்னே அதிசயம்! அந்நகைக்கடைக்காரன் அதைப்பெற்றுத் துணியை விலக்கிப் பார்த்தபோது தங்கமாக இருந் தது. அவர் அதனை உரைத்துப் பார்த்தார். மாற்றுக் குறையாத தங்கமாயிருந்தது. இதனைத்தான் இரசுவாதம் என்பர். இதனையும் செய்யவல்லவர் சாதுக்கள், சித்தர்கள் என்பது பிரசித்தம். இங்கு நான் கூறுவந்த கருத்து இதுவன்று. இது விற்று வந்த பணம் தேவைக்கு அளவாக இருந்ததென்பதே. நகைக்கடையில் பெற்ற பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு குருபூசைக் குத் தேவையான பொருள் களின் பட்டியலின்படி பொருள்களைக் கடையில் வாங்கப் பணமும் அளவாயிருந்தது. ஒருசதங்கூட மேலதிகமாக இருக்கவில்லை. சாதுக்களும் தம் கருத்தில் அளவாகவே இருப்பர் என்பது இதிலிருந்து புலனாகின்றது.

பொய் யடிமையில் லாத புலவர் களான மெய்யடியார்களும், அவர் சீரடி பரவும் தொண்டர்களும் சாதுக்களாம். அவர்கள் ஆலயங்கள் சென்று வழிபடுவோராய், விரதம் முதலாக ஆசார அநுட்டான சீல ராய்க் காட்சியில்பர், பூசும் நீறுபோல் உள்ளமும் புனிதர். மக்கள் துயர் துடைக்க இறைவன்பால் அருள்வேண்டி பற்பல அற்புதங் களையும் இவர்கள் புரிவர். உள்ளும் புறமும் ஒரு தன்மைக்

காட்சியராய் என்னும் திறமேதுமில்லாப் புனிதராக இவர்கள் விளங்குவர். இவர்களைத் தரிசிப் பவர்களும் தம் மனக்குறைத்திருந்து மாண்புறுவர். இவர்களும் சாதுக்களே. இவற்றுக்கெல்லாம் அதீதமாய் யாவற்றையுங் கடந்து ஆசார அநுட்டானமெல்லாந் துறந்து கண்டார் அருவருக்கத்தக்க நிலையிலும் சாதுக்கள் இருப்பர். எல்லாங்கடந்த நிலையில் “கண்படுப்போர் கைப் பொருள்போல் இவர்களின் ஆசார அநுட்டானங்கள் எல்லாம் இவர்களை விட்டு அகன்றுவிடும். வெளிக் காட்டலின்றி இவர்கள் உள்ளத்தைத் தூய்மையாக்கி (சித்தத்துள் சிவனை வைத்து) வழிபாடாற்றுவர். மற்றவர்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இவர்களும் சாதுக்களே. இவர்களின் தரிசனமும் பலன்தரத் தக்கதே.

இதற்கெல்லாம் புறம்பாக நாம் செய்து கொண்டுண்ணியப் பலனாக தானே வந் து தலையளித்தாட்கொண்டருளும் இறைவன் போலக் குருவின் நாட்டம், அஃதாவது சாதுக்களின் தரிசனம், நம்மீது படுதலுங்கூடும். இதுபெரும் பாக்கியமே. இதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் “எடுத்துச்சுமத்தல்” என்ற ஒரு சொற்றொடரால் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அவர் இறைவனை “எடுத்துச்சுமப்பான்” என்று கூறுகிறார். தம்மடியார்க்கு அவர் மேற்கொண்ட பெருங்கருணை யினால் அவர்கள் (தம்மடியார்கள்) துன்பத்தைத் தான் எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை அதினின்றும் காத்துவைக்கிறார். இதனை விளக்க யாழ்ப்பாணச் சைவப் பெரியார் சிவபாதசுந்தரனார் கூறுவதைக் கவனிப்போம். இறைவன் வந்தியென்னும் முதாட்டியின் தலை யன்பிற்கட்டுண்டு முடிமீது மன்கமந்தவர். வன்றோண்டர் என்று கூறப்படும் சுந்தரரின் பக்திவிலையிற்பட்ட இறைவன் அவர் வேண்டு தலை ஏற்று அர்த்தராத்திரியில் பரவையாரிடம் தூது செல்கிறார். இவை யாவும் எடுத்துச் சுமத்தலேயாம். இதன் கருத்தின் தெளிவை அறிதலே நமக்கு வேண்டியது. யார் ஒருவர் மற்றவர் கருமத்தைத் தன் கருமம்போல் அக்கறையுடன் எடுத்துச் செய்கிறாரோ அதுதான் எடுத்துச் சுமத்தலாகும்.

(மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்)

விளக்கு

மனிதனுக்குத் துன்பஞ் செய்கின்றவை பல. அவற்றுள் இருள் ஒன்று. இருளில் கட்டையா? கள்வனா? காலில்பட்டது சுந்தனமா? சாணமா? அரவமா? கயிறா? என்று அறிந்து கொள்ள முடியாது. இருளில் ஒருவேலையுஞ் செய்ய முடியாது. நடமாடவும் முடியாது. இரவில் நமது வீடுகளில் திடீரென்று மின்சார விளக்குகள் அணைந்து விட்டால் அப்படியே அத்தனைபேரும் அசைவற்று நிற்க நேர்கின்றது.

விளக்கு நமக்கு எத்தனை வண்ணமாக உதவி செய்கின்றது என்பதை நாம் அது இல்லாத போது தான் உணர முடியும். தாய் நம்மை எப்படி எப்படியெல்லாம் வளர்க்கின்றாள் என்பதைத் தாய் இல்லாத போதுதானே உணர முடிகின்றது.

ஒரு வீட்டில் விளக்கு ஏரிந்தால் அந்த வீடு மங்களாகரமாக இருக்கும். விளக்கின்றி இருள் குழந்தவீடு, பேய் நடமாடும் பாழ் நிலம் போல் இருக்கும்.

பொருள்களை விளக்குகின்ற விளக்குகள் நான்கு எனவுணர்க. குரியன், சந்திரன், அக்கிளி, ஒசை என்ற நான்குமாம். பகலில் பொருள்களை விளக்குவது கதிர், இரவிலே பொருள்களை விளக்குவது மதியுங்களன்றும், இந்த மூன்றும் இல்லாத போது ஒசை நமக்கு உதவுகின்றது.

இரவிலே ஒரு காட்டில் இருளில் அசைவற்றுத் திகைக்கின்ற போது அங்கு யாராவது பேசினால் அந்தக் குரலோசையைக் கண்டு இன்னார் என்று விளங்கிக் கொள்கின்றோம் அல்லவா? எனவே சொல்லே ஒரு விளக்கு ஆகும்.

**'கில்லக விளக்கது இருள்கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதியுள்ளது'**

- என்கிறார் அப்பர் அடிகள்

சொல்லே விளக்காகத் தோன்றியருளிய ஒரு வரலாறும் உண்டு. நாராயணமுர்த்தியை மனமொழி மெய்களால் வழிபட்டு மகிழ்கின்றவர்களாக விளங்கிய ஆழ்வர்கள் மூவர்கள் முதலாழ்வர்கள் எனப்படுவார்கள். பொய்கையாழ்வார், பூதத் தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்ற நாமங்களை யுடையவர்கள்.

நடுநாட்டில் திருக்கோவலூர் என்ற ஒரு திருத்தலம் உண்டு. காரி முதலிய மன்னர்கள் இருந்து அரசு புரிந்த திருநகரம், அத்தலத்திலே எழுந்தருளியுள்ள திருமாலைச் சேவிக்கும் பொருட்டுப் பொய்கையாழ்வார் சென்றார். அத்திருக்கோயிலிலே நெடுநேரம் இறைவனை வணங்கி விட்டு ஒரு சிறு இடத்தில் சென்று படுத்து உறங்கிவிட்டார்.

நடு இரவு, குளிர்காலம், சிறு தாறல், வாடை வீசி உயிர்களை நடுக்கிக் கொண்டிருந்தது. பூதத்தாழ்வார் என்ற பெரியவர் அங்கு வந்து மௌல் ல ஒதுங் கினார். படுத் திருந் த பொய்கையாழ்வார் பளிச்சென்று எழுந்து இந்த இடம் ஒருவர் படுக்கவும் இருவர் இருக்கவும் ஆகும் என்று கூறி அவரையருகில் இருக்கச் செய்து, தானும் இருந்தார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் அங்குப் பேயாழ்வார் வந்தார். அமர்ந்திருந்த இருவரும் உடனே எழுந்து “ இங்கு ஒருவர் படுக்கலாம்; இருவர் இருவர் இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம் ” என்று கூறி நின்று கொண்டார்கள்.

அச்சிறு இடத்தில் மூவரும் நெருங்கி நின்றார்கள். ஒரே அமைதி, சிறிது நேரத்திற்குப் பின் கண்ணங் கரேல் என்று ஒருவர் மொழு மொழு என்ற உடம்புடன் வந்து அவர்களை நெருக்கிக் கொண்டு உட்புகுந்தார்.

அந்த இடம் மிக நெருக்கமான சிறு இடம் ஒருவர் மட்டும் படுக்கவும், இருவர் மட்டும் இருக்கவும், மூவர் மட்டுமே நிற்கவும் முடியும். இப்போது நான்காவது ஒரு பேர்வழி வந்து நுழைந்து நெருக்கத் தொடங்கினார். மூவரும் திக்கு முக்காடி விட்டார்கள். முச்சு திண்ணியது. 'ஜயா! நீர்யா!' என்று கேட்டார்கள். பதில் இல்லை. 'ஜயா தங்களை யார் என்று அறிய விரும்பு கின்றோம்'. ஒரே அமைதி மௌனம் நிலவியது.

விளக்கில்லாமல் எப்படி அவரை இன்னார் என்று அறிய முடியும். உடனே பொய்கையாழ்வார் மொழி விளக்கு ஏற்றுகின்றார். அது சிறு விளக்கா? உலகில் உள்ள எல்லா விளக்குக்கும் பெரிய விளக்கு ஜந்து கண்டங்கட்கும் ஒளிதூக்கடிய அத்துணைப் பெரிய விளக்கு.

அந்த விளக்குக்கு நெய் ஒருபாடி இருபடிவிட்டாற் கட்டுமா? இந்தப் பூமியே - அகல்; கடலே - நெய் மேருகிரி - திரி; சூரியனே - விளக்கு.

'வையந் தகள்யா வார்க்கடலே நெய்யாக
வெய்ய சுடரே விளக்காகச் - செய்ய
சுடராளி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை
கிடராழி நீங்கவே என்று'

என்று பாடினார் பொய்கையாழ்வார். அடுத்தபடி, பூத்ததாழ்வார் உள்ளத்தில் ஒருவிளக்கு ஏற்றுவாராயினர். அதற்கு அன்பு - அகல்; ஆர்வம் - நெய்; எண்ணம் - திரி; ஞானமே - விளக்கு.

'அன்பே தகள்யா ஓர்வமே நெய்யாக
கின்புருகு சிந்தை கிடுதிரியா - நன்புருகீ
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினேன் நாரணம்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்'

இவர்கள் இருவரும் பாடியபின் ஒரு சோதி விளக்குத் தோன்றியது. அவ்வொளியில் தம்மை நெருங்கியது யார் என்று மூவரும் பார்த்தார்கள். அவர் திருவுருவம் நன்கு தெரிகின்றது உடனே பாடுகின்றார் பேயாழ்வார்.

'திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேன் திகழும் அருக்கன் அணிந்றமும் கண்டேன் - செருக்கிளர் பொன்னாழி கண்டேன் புரசங்கம் கைக்கண்டேன் என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று'.

இறைவனை யார் கண்டவர்? என்று சிலர் கேட்கிறார்கள் கண்டேன் கண்டேன் என்று கூறுகின்றார் பேயாழ்வார் ஆ! ஆ! என்ன அழகு! இதோ எங்களை நெருக்கியது எம்பெருமானே!

"திருமார்பில் திகழ்கின்ற திருமகளைக் கண்டேன். அழகிய திருமேனியைக் கண்டேன்; விளங்குகின்ற கதிரவன் ஒளிபோன்ற அழகிய சக்ராயத்தைக் கண்டேன். மற்றொரு கையில் அன்புள்ள பாஞ்சஜன்யம் என்றசங்கையும் கண்டேன் கடல் வண்ணனாம் எம் கடவுள் பால் இன்று இத்தனையுங் கண்டேன்" என்கிறார். எனவே இதனை மொழிவிளக்கு எனவுணர்க.

பாரதம் பாடிய வில்லிபுரத்தூராரின் திருமைந்தர் வரந்தருவார் பாடுகின்றார்.

'பாவருந் தமிழால் பேர்பெறு பனுவற்
பாவலர் பாதிநா ஸிரவீல்
மூவரும் நெருக்கி மொழிவிளக் கேற்றி
முகுந்தனைத் தொழுதநன் னாடு
கேவரும் மறையும் கின்னமுங் காணாச்
செஞ்சடைக் கடவுள்ப்பாடி
ஏவரும் மதித்தோர் மூவரில் கிருவர்
பிறந்தநா டிந்தநன் னாடு'

என்பது அது. அகில வுலகங்களுக்கும் விளக்காக நின்று எல்லாவற் றையும் விளக்குகின்றவர் சிவபெருமான். அதனால் அவரை விளக்கென்றே கூறுகின்றார் மணிவாசகர்.

'சோதியே சுடரே சூழோளிவிளக்கே'
அது 'தூண்டா விளக்கு'
'மாணிக்க மணி விளக்கு'

உலகெலாம் சிவமயம் ஒங்கட்டும்

குநு லிங்க சங்கமம்

ஏச்கவேலி சீவழுஞ் கு. வைத்தீஸ்வரக்குருக்கள்.

உலகத்திலே சமயங்கள் பல. எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் தங்கள் தங்கள் சமயம் இது எனவும், அதற்குரிய கடவுள் இவர் எனவும், அக்கடவுள் ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டை ஏற்று அநுக்கிரகம் செய்யும் முறை இது எனவும், அறிதலும், அறிந்தபடி அநுட்டித்தலும், கடனாகும். ஆதலினாலே நம்முடைய சமயக் கிரமத்தை அறிதலும், அறிந்தபடி அநுட்டித்தலும் சைவசமயிகளாகிய எமக்கும் கடனாகுமே.

நாம் எல்லாம் சைவர்கள். சைவர் எனும் சொற்கு சிவனை வழிபடுவோர் என்று பொருள். ஆகவே சிவனை வழிபடுவோர் யாவர், அவர் அனைவரும் சைவர் எனப்படுவர். சைவர் ஆதி சைவரும், மகாசைவரும் அநுசைவரும், அவாந்தர சைவரும் பிரவர சைவரும் என அறுவகைப் படுவர். அவருள்ளே ஆதிசைவராவார்: அநாதி சைவராகிய சதாசிவமுர்த்தியடைய ஜந்து திரு முகங்களினுந் தீக்கிக்கப்பட்ட பஞ்சரிஷி கோத்திரத்துச் சிவபிராமணர். மகாசைவராவார்: வைத்தீப் பிராமணருள்ளே சிவதீகைச் செற்றவர். அநுசைவராவார்: கூத்திரியருள்ளே வைசியருள்ளே தீகைச் செற்றவர். அவாந்தரசைவராவார்: குத்திருள்ளே சிவதீகைச் செற்றவர். பிரவரசைவராவார்: அறுவகை அநுலோமருள்ளே சிவதீகைச் செற்றவர். ஒழிந்த சாதியார் எல்லாருள்ளே சிவனை வழிபடுவோர் அந்திய சைவர் எனப்படுவர். இதனாற் பிராமணர் முதல் புலையர்றாகிய எல்லாச் சாதியரும் சிவனை வழிபடுவதற்குரியர் என்பது பெறப்பட்டது. ஆயினும், வழிபடற்கிரியைகள் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடையனவாம்.

சிவபெருமான் புறத்தே சிவலிங்க முதலிய திருமேனியும், குருவும் சங்கமமும் இடமாகக் கொண்டு நின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக் கொண்டு நின்றும் ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழி பாட்டை ஏற்று அருள் செய்வார். லிங்கம் எனும் பத்துக்கு லிங்- லயம், கம்- தோற்றம். எனக்

கொண்டு உலகமும் விட்டுணு முதலிய உயிர்த் தொகைகளும் ஒடுங்குதற்கும் தோற்றுதற்கும் இடமாயுள்ளது எனப் பொருள்படும். லிங்கம் எனும் சொல்லானது சித்திரித்தல் என்று பொருள் படுகின்ற லிங் என்றும் தாதுவினின்றும் பிறந்த மையின், சிருட்டி முதலிய பஞ்சகிருத்தி யங்களால் பிரபஞ்சத்தைச் சித்தரிக்கும். பரமேச வரனது பிரபாவமே லிங்கம் எனினும் பொருந்தும். இலிங்கத்தினது விளக்கத்துக்கு இடமாகிய வாணம் சைலம் முதலியவைகளும் உபசார த்தினால் லிங்கம் எனப்படும். குரு என்பது அஞ்ஞானத்தை அழித்துச் சிவஞானத்தைக் கொடுத்து அநுக்கிரகிப்பவர் எனப்பொருள்படும். அடியார் திருமேனி அசைவுடையதாதலாற் சங்கமம் எனப்படும். சிவலிங்கம் பீடலிங்க ரூபமாய் உள்ளது. லிங்கம் நாதமயமாம், பீடம் பிந்துமயமாம்.

இலிங்கமானது பாரார்த்த லிங்கம் எனவும், ஆன்மார்த்த இலிங்கம் எனவும் இருவகைப்படும். உலகத்துள்ள ஆன்மாக்கள் அனைவரையும் அநுக்கிரகிக்கும் பொருட்டு, தேவர்களாலும் இருடிகளாலும் மனிதர்களாலும் கிராமாதிகளில் விதிப்படி விசேஷமாகத் தாபிக்கப்பட்ட லிங்கம் பரார்த்த லிங்கம் எனப்படும். அதுவே திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் லிங்கம். எல்லா ரூக்கும் தங்கள் ஆன்மரட்சையின் பொருட்டு தத்தம் கிரகத்திற் பூசிக்கும் இட்டலிங்கம் ஆன்மார்த்த லிங்கம் எனப்படும் என்று காரணாகமம் கூறுகிறது. ஆசாரியர் விசேட தீகைச் செய்து சீடனை நோக்கி “நீ உள்ளளவும் கைவிடாது இவரை நாடோறும் பூசி” என்று அனுமதி செய்து, “அடியேன் சர்ரம் உள்ள வரையும் சிவபூசை செய்தனறி ஒன்றும் உட்கொள்ளேன்” என்று பிரதிக்கஞ செய்வித்துக் கொண்டு கொடுக்க, அவன் வாங்கிப் பூசிக்கும் இலிங்கம் “இஸ்டலிங்கம்” எனப்படும்.

மிகுதி அடுத்த இதழில் தொடரும்.....

சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி.....

வியாதி தீர்த்தல்

ஶ்ரீலக்ஷ்மி ஒறுமுகநாவலர்

நோயாளிகளிடத்தில் அன்பு வைத்தல் வேண்டும். நோயாளிகள் நோயிலாலான துன்பத் தைப் பொறுக்க முடியாமற் கோபித்தாலும் கடுஞ்சொற்களைச் சொன்னாலும் எதிர்த்துப் பேசாது பொறுத்துக் கொண்டு குளிர்ந்த முகத்தினாலும் இன்சொல்லினாலும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தல் வேண்டும்.

ஒரு தரத்திலே பதினெந்து நாழிகைக்கு மேற்பட நோயாளியினுடைய அறையிலே துணையாளி இருக்கலாகாது. துணையாளி ஒழுங்காகப் போசனம் பண்ணி, ஒழுங்காக நித்திரை செய்து, நாடோறும் காற்றிலே உலாவிவரல் வேண்டும். நோயாளி நித்திரை செய்யும் சமயத்திலே துணையாளி மேற் சொன்ன காரியங்களைச் செய்யவெளிப்படல் வேண்டும். அப்போது ஒரு காவலாளி நோயாளி யறையில் இருத்தல் வேண்டும்.

நோயாளி உலகக் கவலைகளிலே மனதைச் செல்ல வொட்டாமலும் சிறிதாயினும் அதைரியம் அடையாமலும் உயிருக்குயிராயுள்ள கடவுளை இடையறாது எந்நேரமும் மெய்யன்போடு தியானித்தல் வேண்டும். வியாதி அதிகப்படுந்தோறும் தனக்கு அன்னியராயிருக்கும் மனைவி மக்கள் முதலாகிய சுற்றத்தாரிடத்திலுள்ள பற்றை நீக்கி விட்டுத் தனக்கு அநன்னியராய் இருக்கும் கடவுளிடத்திலுள்ள பற்றையே வளர்த்தல் வேண்டும். நாம் சிற்றறிவுடையோம் ஆதலினால் நமக்கு நன்மையாவது இது, தீமையாவது இது என்று நாம் அறிய மாட்டோம். கடவுள் எல்லா வறிவோடும் எல்லாவநுக்கிரகமும் உடையவராதலின் அவர் நமக்கு யாது செய்வாரோ அதுவே நமக்கு நன்மையாகும் என்று சந்தேகமறத் துணிதல் வேண்டும். எல்லாவறிவும், எல்லா முதன்மையும், எல்லாவநுக்கிரகமும் உடைய கடவுளை அநியாயமாக நொந்து அதிபாதகனாகி ஏரிவாய் நரகத்துக்கு இரையாக வாகாது.

மரிக்கும் பொழுது சுற்றத்தாரை நினையாமல் அவரைத் தூரத்தே அகற்றி விட்டுக் கடவுளையே தியானித்து அவருடைய குணமகிமைகளை அறிவிக்கும் உண்மை நூல்களைக் கேட்டல் வேண்டும். இப்படிச் செய்வானாயின் நரகத் துன்பத்தினும், பிறவித்துன்பத்தினும் நீக்கி கடவுளுடைய திருவடியையடைந்து நித்திய மாகிய பேரின்பத்தை அனுபவிப்பான். குடும்பத் தோடு கூடியிருக்குமிடத்து உயிர்ச்சார்பிலும் பொருட்சார்பிலும் உள்ளே பற்றற்றுக் கடவுளிடத்தே பற்றுடையவராய் ஒழுகினவருக்கே மரண காலத்தில் இப்படிச் செய்தல் கூடும். மற்றவருக்கு ஒரு போதும் கூடாது. ஆதலினால் நிற்கும் போதும் இருக்கும் போதும் கிடக்கும் போதும், இருக்கும் போதும், நடக்கும் போதும் மரிக்கும் போதும் எப்போதும் கடவுளைச் சிறிதும் மறவாது மெய்யன்போடு சிந்திப்பதே அறிவுடையவர் கடன். இப்படிச் செய்பவரே தமக்கு இனியவர் இப்படிச் செய்யாதவர் தமக்குத் தாமே வஞ்சகர்.

சோமவாரகற்பம்

மரிக்கும்போ துன்னும் வடிவினை யாவி பரிக்கு நினைவு பரித்து

ஆதலினாற் சுற்றத் தவரைநினை யாதமலன் பாத நினைக் கரிந்து

அப்பொழுது கேட்க வமலனருள் பெற்றவர்வாகக் கப்பா லுறங் சுற்றத்தார்

சங்கற்பந்ராகரணம்

வேர்மரத்துக் காதாரம் வேர்க்குமர மன்றமலன் ஆருயிர்க்கா தாரமுயி ரன்று

என்றறிந்தே சன்றா ஸிருக்கினடக் கிற்கிடக்கிற் பொன்றும் பொழுதுநினை போற்று

உயிர்க்குயிரை நோக்கி னுடல்விடுங் காலத் துயிர்க்குயிராய் மீளாதுயிர்.

இறைவனாற்பயன்

தமக்கினிமை வஞ்சகரே தாந்த முதற்சாரார் தமக்கினியார் தம்முதற்சார்ந் தார்.

நினைவிற் கொள்வதற்கு

தாரண ஐப்பசி

01	17.10.2004	ஞாயிறு	மாதப்பிறப்பு, சதூர்த்தி விரதம்
03	19.10.2004	செவ்வாய்	சஷ்டி விரதம்
04	20.10.2004	புதன்	சரஸ்வதி பூஜை ஆரம்பம்
06	22.10.2004	வெள்ளி	ஐப்பசி வெள்ளி, மகா நவமி விரதம், சரஸ்வதி பூஜை
07	23.10.2004	சனி	விஜய தசமி, கேதார கெளரி விரதாரம்பம்
09	25.09.2004	திங்கள்	பிரதோஷ விரதம்
11	27.10.2004	புதன்	பூரணை விரதம்
12	28.10.2004	வியாழன்	தீருமிலநாயனார் குருபூஜை
13	29.10.2004	வெள்ளி	கார்த்திகை விரதம், ஐப்பசி வெள்ளி, நின்றசீர் நெநுமாற நாயனார் குருபூஜை
14	30.10.2004	சனி	கிடங்கழி நாயனார் குருபூஜை
16	01.11.2004	திங்கள்	சங்கடஹரசதூர்த்தி விரதம்
19	04.11.2004	வியாழன்	சத்தி நாயனார் குருபூஜை
20	05.11.2004	வெள்ளி	ஐப்பசி வெள்ளி
25	10.11.2004	புதன்	பிரதோஷ விரதம்
26	11.11.2004	வியாழன்	தீபாவளி, மெய்கண்டதேவர் குருபூஜை
27	12.11.2004	வெள்ளி	அமாவாசை விரதம், ஐப்பசி வெள்ளி, கேதார கெளரி விரதம்
28	13.11.2004	சனி	கந்தஷ்ஷெஷ்டி விரதாரம்பம், புசலார் நாயனார் குருபூஜை
30	15.11.2004	திங்கள்	சதூர்த்தி விரதம், ஐயடிகள் காடவர் கோனாயனார் குருபூஜை

புத்தக விற்பனை

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய

திருவாசகம்

வெளிவந்துள்ளது.

நீண்டகாலப் பாவனைக்கு ஏற்றவன்னைம் பிளாஸ்டிக் கவருடன் கூடிய திருவாசகம் விற்பனைக்கு உண்டு. பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா 150/- மட்டுமே. மொத்தக் கொள்வனவிற்குக் கழிவு உண்டு.

- ◆ விதியை வெல்வது எப்படி?
- ◆ மகாபைரவர்
- ◆ ஈழத்துச் சித்த சிரோமணிகள்
ஆகிய நூல்களும் விற்பனைக்கு உண்டு.
கிடைக்கும் கிடம்:

சைவநீதி

195, அட்டுப்பட்டித் தெரு, கொழும்பு-13.

எங்களிடம்,

ஜம்பான், வெள்ளி, பஞ்சலோகம் வார்ப்பு விக்கரகங்கள், வீட்டுப்புதைப் பொருட்கள், கலைநயம் மிகக் கிலா விக்கிரகங்கள், கோபுரக்கலசங்கள், பட்டுக்குடைகள், கும்பக் குடைகள், சந்திரவட்ட, பூச்சக்கரக் குடைகள், ஆலவட்டம், கருட்டி மகர தோரணம், திரைச் சீலைகள், வெள்ளி, முத்து, கிரிடங்கள், வாக மாலை மற்றும் மின்சார மங்கள வாத்தியப் பகல்கள், இந்திய கலைத்திறம் படைக்கத் துக்கு விலக்குகள், வீட்டு ஒலைக்காரப் பொருட்கள் குறைந்த விலையில் கிடைக்கும்.

கலையரசி

23/1, வீவோகானந்த மேடு,
கொழும்பு-13. தொ.பே: 2478885

சைவநீதி மாத திதி

பறுமதி விபரம்

தனிப் பிரதி ரூபா 25.00 ஆண்டொன்றிற்கு ரூபா 250.00 ஏனைய நாடுகளில் ஆண்டொன்றிற்கு ஸ்ரேலிஸ் பவன் 10 அல்லது US\$ 15

சைவநீதியின் வளர்ச்சியில் எங்கள் பங்களிப்பு என்ன என்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திப்போமாக.

சந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

C. Navaneethakumar,

No. 30, Ramya Road,

Colombo - 04.

Sri Lanka.

Tel : 2580458